

NIEUWS

Clubreis: op 21 juni is er weer een dagtrip naar de Ardennen

Hertogenpad (voorheen: Peellandpad): groen en gezellig

Noordkaap: Peter van Beljouw bereikt Gällivare

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

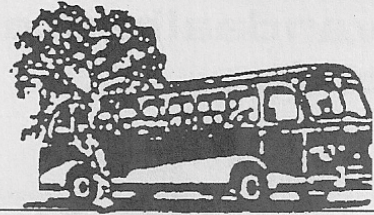
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

Tijdens de eerste editie van de Graaf van Horne Wandeldag liep Riet Emans de hele route in één dag en nam Paul Rietjens na vijftien jaar afscheid als vrijwilliger van het Graaf van Hornepad.

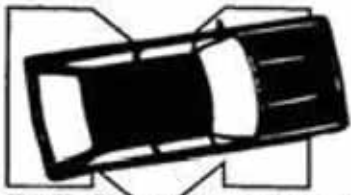
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard
Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

 De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgev.)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-
Effting, Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 22 juni 2014
Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Kon. Drukkerij Em. de Jong BV, Baarle-Nassau

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik clubreis Bomal - Ereeze (vervolg GR 57)	Ad van Asten	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; KWD/Kempenlandtocht		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet Dreesen	8
Van de bestuurstafel	Ad van Asten	9
Clubreis: Over de heuvels met de Ourthe als richtlijn	Ad van Asten	10-12
WoD: Vughtse Heide- en Het Bossche Broek tocht	Henri Floor	13-14
Riet Emans loopt het Graaf van Hornepad in één keer		15-16
LPS: Stand clubkampioenschap, Nieuws en Agenda	Frank Marchand	16-17
De Mergellandroute	Rick Liesting	18-19
Kampinatocht Boxtel	Jan Kampman	20-21
Lentetocht Gemert	Ruud Horst	21-22
Het Hertogenpad	Sjef Koolen	23-24
Bondsnieuws bestuur OLAT		24
Ruta de la Plata (4)	Anneke Lieven	25-27
Noordkaap-Gallivare-Östersund (5)	Peter van Beijouw	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS Bomal - Ereeze (vervolg GR 57)

De prachtige vergezichten tijdens onze vorige clubreis zitten nog vers in ons geheugen en ook deze reis belooft weer een juweeltje te worden.

We starten op **21 juni** in Bomal in de buurt van de 17e eeuwse Ferme Houard aan de oever van de Ourthe. Een aantal jaren terug werden de GR-paden niet aangeduid met een cijfer maar kregen ze de eerste letter van de streek mee waar werd gewandeld, in dit geval dus de O van de Ourthe-vallei. Deze markering treffen we nu nog sporadisch aan op het wandeltraject.

Zodra we het asfalt van Bomal achter ons hebben gelaten, gaan we ook meteen in stijgende lijn een bospad op. Het ruisen van water wijst erop dat er een waterreservoir in de buurt is. Hier zeker nodig om de afgelegen huizen van drinkwater te voorzien. Toen we tijdens onze vorige wandeling zaten te genieten van de uitgestrekte vergezichten zagen we in de verte een zendmast. Deze mast krijgen we ook nu in beeld, maar nu van vlakbij.

Wij dalen nu over een bospad, maar het blijven geen echt gebaande wegen, maar eerder koeiensporen die ons verderop moeten brengen. Niet lang daarna gaat het weer heuvelopwaarts. Bovengekomen zien we een prachtige boerenhoeve en zijn we ook meteen in het gehucht Warre.

Hier kiezen we de richting Durbuy. We passeren een kapel en volgen uiteindelijk de loop van de Ourthe om in het kleinste stadje van België terecht te komen.

Durbuy is alom bekend om zijn toeristische uitstraling en ook vanmorgen kunnen we er al genieten van een terrasje aan de zonnige zijde van de straat. We zien de Thier Moreau voor ons en beginnen aan een ferme klim, die ons met behulp van diverse ongelijke trapjes uiteindelijk bij het uitzichtpunt de Belvédère zal brengen. Verderop bereiken we de stad Barvaux en gaan daar na de spoorwegovergang evenwijdig aan het spoor richting Heyd lopen. We komen dan in de Vallei Ri à Doret. Voorbij Domaine de Hottemme beginnen we aan de zoveelste lange klimpartij van vandaag. Na deze klim komen we in Morville, slechts een gehucht. Even verderop wat merkwaardige rotsen die in de loop der tijd een eigen leven zijn gaan leiden en nu worden aangeduid als 'Lit du Diable' en 'Pierre Halna'.

Even later staan we dan oog in oog met het mooiste dorp van Waals België: Wéris. Het dorp heeft nog haar authentieke uitstraling. De meeste huizen en gebouwen zijn gebouwd met zandsteen. De kerk stamt uit de 11de eeuw. De vierkante toren is markant en zal het nog wel een tijdje volhouden vanwege zijn extra dikke muren. Het is de vraag, of de waardige lindeboom nog steeds waakt bij het oorlogsmonument.

Wij dalen af naar de Vallei van de Aisne en bereiken Eveu, een oud dorpje. Nogmaals ligt er een stevige klim te wachten, maar komen we ook al vlug via Oster aan het eindpunt in Ereeze.

-Ad van Asten-

(praktische informatie op pag. 5)

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxtel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
10 juni	't Oude Meer route	Thermae Son, 0499-476383 Thermaelaan 2, 5691 PM Son
24 juni 2)	Op ontdekking in de Kampina	Pannenkoekenhuis De Ontdekking, 013-5213280 Oirschotsebaan 12, 5062 TE Oisterwijk
8 juli 1)	NS-wandeling Savelsbos	Brasserie Maastricht, 043-3216897 Spoorweglaan 2, 6221 BS Maastricht
22 juli	Buitenlust	Buitenlust, 0411-602111 Esscheweg 274 A, 5262 LH Vught
5 aug. 2)	Zomer in het Wijboschbroek	Schaapskooi Schijndel, 073-5496912 Martemanshurk 12, 5482 WP Schijndel
19 aug.	Groote Peel	Bezoekerscentrum Mijl op Zeven, 0495-641780 Moostdijk 15, 6035 RB Ospel
1) geen cafépauze		
2) cafépauze op startplaats		

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, Sint-Oedenrode.

AGENDA

Datum	Startpunt
10 juni	De Beckart
17 juni	De Vriendschap
24 juni	Oud Rooy
1 juli	Den Toel
8 juli	De Beckart
15 juli	De Vriendschap
22 juli	Oud Rooy
29 juli	Vresselse Hut

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande	0413-473375
Peter van de Laar	0413-474759
Betsie van Mil	0413-475454

1, 2 en 3 augustus: Drie dagen wandelen, voor het laatst vanuit Geldrop

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2014

21 juni	GR 57	Bomal - Ereeze	24/19 km
20 sept.	GR 5	Banneux-Chapelle - Berizenne	25/18 km
25 okt.	GR 573	Chaufontaine - Ensival	26/20 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Aleen mogelijk na vooraf informeren bij Toon van Wordragen of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
0495-537775 clubreizen@olat.nl

KWD/KEMPENLANDTOCHT

De **KEMPISCHE WANDEL DAGEN** hebben een recreatief en educatief karakter. Vanuit Geldrop worden voor elke dag drie wandelroutes uitgezet langs akkers en weilanden, maar vooral door prachtige natuurgebieden met loofbossen, vennen en heidevelden. De dorpen Nuenen, Heeze-Leende en Mierlo zijn om beurten als rustplaats in de dagetappes opgenomen. Men kan naar believen een, twee of alle drie de dagen deelnemen. Onderweg zijn meerdere wagen- en horecarusten gepland.

Datum:	1, 2, en 3 augustus		
Startplaats:	Café Schonmoeder bij Sporthal De Kievit Linze 13, 5667 AH Geldrop		
Starttijden:	35 km	07:00 - 10:00 uur	
	25 km	07:00 - 11:00 uur	
	20 km	07.00 - 11.30 uur	
	15 km	07:00 - 12:00 uur	

Kosten bij voorinschrijving, tot 1 juli (c.q. na 1 juli):

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€5,50 (7,00)	€4,00 (5,00)	€2,50 (3,00)
bondsleden	€7,00 (8,50)	€5,00 (6,00)	€3,00 (3,50)
niet-leden	€8,50 (10,00)	€6,00 (7,00)	€3,50 (4,00)

Inschrijven: Vooraf inschrijven kan online op de website www.olat.nl of via het secretariaat van de KWD:

Mia Dielesen, Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
06-44756978, kwd@olat.nl

Overnachten: Er is gelegenheid uw tent of caravan in de nabijheid van de start te plaatsen, vanaf donderdag 10.00 uur tot maandag 10.00 uur. Overnachting in de sporthal is niet meer mogelijk. Wel kan worden overnacht in een grote scoutingtent op ons kampeerterein. U dient zelf een matras e.d. mee te brengen. Gezien het beperkte aantal slaapplekken is reserveren vooraf noodzakelijk.

Voor particuliere adressen kunt u contact opnemen met het VVV, tel. 0900-1122363.

KEMPENLANDTOCHT

De KWD valt ook dit jaar deels samen met de Kempenlandtocht voor lange-afstandswandelaars (80 en 110 km).

De start is vrijdagavond 1 augustus in de kantine van de Ky-nologenclub, naast de sporthal.

Voorinschrijven kan t/m 14 juli (zie prijzen hieronder). Daarna betaalt men een toeslag van €5,-.

110 km	start 20:00 uur	€24,-	OLAT-leden €3,- korting
80 km	start 23:00 uur	€19,-	OLAT-leden €3,- korting

De verzorging is ingesteld op een tempo van 5 à 8 km per uur.

Verdere informatie via kempen@olat.nl of op www.olat.nl.

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven,
kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473
bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter

Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Secretaris

Harrie Paulissen
Spoordonkseweg 35
5688 KB Oirschot
0499-575582
secretaris@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Otto Ahlers
Stillendijk 36
5657 AV Eindhoven
040-2419514
o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

BIJ JOOP AAN TAFEL

Zomertijd

Overal in binnen- en buitenland kan men nu genieten van de wandelsport. Maakt eigenlijk niet uit of dat nu uitgerekend op je vakantieadres is, of gewoon bij een reguliere tocht uit het wandelprogramma LWP. Onze club heeft in deze periode de Avond4daagse op het programma en die is al gelopen en gevierd wanneer u dit bericht binnen krijgt. Het clubblad valt hier dus tussen wal en schip. Wij hopen en weten bijna zeker dat het allemaal mooi is verlopen. U leest erover in ons clubblad dat net voor de grote vakantie uitkomt. Nu zijn bij ons alleen nog de dinsdagwandelaars, Rooise wandelaars en clubreizen in clubverband bezig.

Inmiddels hebben wij ook ons wandelprogramma definitief moeten aanleveren bij de regio, die er op hun beurt weer een mooie uitgave van het LWP voor 2015 van laat maken. Graag hadden wij ook ons clubreizenprogramma in het LWP vermeld gezien, maar dat is voorlopig nog een beetje voorbarig; wie weet ligt daar voor de toekomst nog een mogelijkheid.

Omdat de opening van het seizoen 2014 van de Vresselse Hut als wandelpoort met ruim 400 wandelaars een groot succes is geworden, hebben wij in overleg besloten deze seizoensopening in 2015 te herhalen en mee te nemen in ons programma-aanbod voor het LWP.

Jammer is dat de wedstrijd/prestatieformule, zoals die door OLAT 35 jaar lang werd aangeboden, zowel binnen als buiten de club niet langer op voldoende draagvlak kan steunen. Besloten is daarom het programma voor de baan in Tilburg niet langer aan te bieden. Door de LPS wordt nog gekeken of een andere formule voor kortere afstanden misschien tot de mogelijkheden behoort.

Vanwege de verregaande samenwerking tussen KNBLO-NL en de NWB komt er dit jaar al een nieuwe uitvoering van het LWP; handzamer wordt gesteld.

Sinds een paar jaar miste u een advertentie namens OLAT in het LWP. Wij hebben nu echter besloten om vanwege onze overgang van de KWD in Geldrop naar de OLAT-wandeldagen in Nijnsel vanaf 2015 hierop iets meer dan de gebruikelijke aandacht te vestigen. Een investering hiervoor middels het LWP lijkt ons uitermate geschikt.

Wij wezen u al op de verregaande samenwerking tussen de KNBLO en NWB. Deze samenwerking krijgt steeds vastere contouren, die zijn uitgewerkt door projectgroepen. Onlangs werden we al enigszins geïnformeerd op de voorjaarsvergadering van de regio in Etten-Leur. Begin juni zullen wij uitgebreid inzicht krijgen omtrent de stand van zaken. Ook zullen wij ruimschoots in de gelegenheid worden gesteld vragen te stellen over de consequenties die de fusie voor ons als vereniging zal hebben. Alle vragen zullen daarna in een stuurgroepvergadering op 2 juli nader worden behandeld. Wij zullen ons, overeenkomstig onze verantwoordelijkheid in deze, met de best mogelijke voorbereiding en overweging ten gunste van onze vereniging laten leiden.

Verder wensen wij jullie nog mooie wandelingen en wat ons betreft verheugen jullie je alvast op een mooie vakantie. In ieder geval mooi weer gewenst!

-het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

EERSEL WANDELGEMEENTE VAN HET JAAR 2014

De gemeente Eersel is gekozen tot Wandelgemeente van het Jaar 2014. De gemeente in Noord-Brabant is het meest vriendelijk voor wandelaars en scoort hoog op het gebied van onverharde paden, bewegwijzering, routecontrole, themaroutes, informatie, bereikbaarheid en voorzieningen bij wandelpaden. Daarbij loopt Eersel voorop met routes op internet en apps.

Burgemeester Anja Thijs-Rademakers nam de prijs in ontvangst van 'Te voet', de wandelkrant van Nederland.

Eersel is uitgeroepen tot Wandelgemeente van het Jaar omdat ruim 150 wandelroutes goed op de website gepresenteerd staan. De wandelaar kan routes op diverse manieren selecteren. Ook is per route een duidelijke kaart zichtbaar. Verder heeft Eersel een wandelapp ontwikkeld voor de smartphone, tablet en gps. Bij startpunten staan WiFi-punten waar routes gedownload kunnen worden. De app is vanaf eind mei te downloaden. Vrijwilligers hebben lange tijd gewerkt aan de ontwikkeling van het digitale platform voor wandelroutes.

De wandelroutes in Eersel worden twee keer per jaar gecontroleerd. Er is een goede wandelinfrastructuur met 1500 kilometer aan wandelpaden, voor een groot deel onverhard. Het is ook mogelijk om te wandelen met een deskundige gids.

De mooiste wandelroute is bijzonder vanwege de grotendeels onverharde paden die leiden door een afwisselend landschap. De route gaat over graspaden naast een riviertje, door een bos naar het Grootmeer. Hier kan de wandelaar genieten vanaf een uitzichtplateau dat uitkijkt op water en rietvelden.

Bron: Te voet, wandelkrant

ONZE JARIGEN / LEDENADMINISTRATIE

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JUNI

16-6 Mirelle van de Oetelaar Boxtel
 16-6 Marijke Schreurs Eindhoven
 16-6 Ingrid Macare Eindhoven
 16-6 Jan Kampman Geldrop
 16-6 Ruud Horst Leende
 17-6 Eline Jansen Son
 18-6 Henny Bakermans Geldrop
 19-6 Jos van Horrik Heeze
 20-6 Jan van de Ven Schijndel
 21-6 Loes Smetsers Asten
 21-6 Ine van Houtum Heeswijk Dinther
 21-6 Sonja Schokker Sint Oedenrode
 22-6 Otto Ahlers Eindhoven
 22-6 Mieke de Jong Berlicum Nb
 23-6 Annie van den Dungen Heesch
 23-6 Jo Oostvogels-Watzeels Prinsenbeek
 23-6 Joop Reichenfeld 's-Hertogenbosch
 24-6 Herman Haijkers Eindhoven
 24-6 Herman Lieven 's-Hertogenbosch
 24-6 Pieter van der Voort Uden
 24-6 Helena Lankreijer Veldhoven
 25-6 Jeannette van Boerdonk-Verbakel Keldonk
 25-6 Thea Arts Volkel
 26-6 Tonny Neerven-van Extel Beek En Donk
 26-6 Harrie Steenbakkers Breugel
 27-6 Wim Peters Veghel
 27-6 Marion Konings Sint Oedenrode
 27-6 Miet van Cranenbroek Nederweert
 28-6 Marry van Wijk Sint Oedenrode
 28-6 Wilma Petersen Sint Oedenrode
 28-6 Leo van den Dungen Heesch
 28-6 Piet van Laarhoven Geldrop
 28-6 Peter van Cuyck Mechelen
 28-6 Wim Dirks Rosmalen
 29-6 Job van Mil Sint Oedenrode
 29-6 Hennie van der Haring Moergestel
 29-6 Martijn Vos Waalre

JULI

1-7 Hans van Kleef Veghel
 1-7 Leny van Es-van der Ree Rotterdam
 1-7 Bert van Schijndel Best
 2-7 Adriaan van de Ven Liempde
 2-7 Maria Stortelder Maarheeze
 3-7 Huub Raymakers Oss
 4-7 Peer van Ool Veldhoven
 4-7 Gerrit Legjerse Mierlo
 5-7 Wout Kivits Eindhoven
 6-7 Jacques van Griethuyzen Hazerswoude Dorp
 6-7 Jaap Mulder Geldrop

6-7 Toiny van Woensel Oost West En Middelbeers
 6-7 Tiny van Alphen Mariahout
 6-7 Mario Morre Sint Michielsgestel
 7-7 Tonny Platenburg-vd Heuvel Bakel
 7-7 Rik van Mol Vilvoorde
 8-7 Hans Janssen Sterksel
 8-7 Ad van Vugt Leende
 9-7 Marian Post Utrecht
 9-7 Jo Arts Boxtel
 10-7 Frances Rouppe vd Voort Eindhoven
 10-7 Pieter Hulsen Sint Oedenrode
 10-7 Piet van der Wielen Velp Gld
 11-7 Ad Koertjes Zevenaar
 11-7 Riet Benjaminsen - van Kessel Eindhoven
 11-7 Ria Peijnenburg Eindhoven
 12-7 Mariet Broekmans Deurne
 12-7 Bert Timmermans Veghel
 12-7 Jan Swinkels Arnhem
 12-7 Marijke Rijkers-Tromp Valkenswaard
 12-7 Ed Nieuwendijk Oisterwijk
 13-7 Ronald Iliohan Utrecht
 14-7 Martien van Achterberg Breda
 14-7 Kees van Dongen Dongen
 15-7 Rita van Doren Someren
 15-7 Paul Canters Helmond
 15-7 Ad van Asten Son
 15-7 Jan van de Zanden Mierlo

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
 040-2903060
 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr. Ronald Bolhuis, Eindhoven

ALSNOG PROFICIAT NAMENS OLAT!

Op 16 mei 2014 om 15:00 uur
geven wij elkaar het

1605 *Aad*
2014 *Huisman*

in het Raadhuis 'De Pauw' te Wassenaar.

U bent van harte uitgenodigd op ons
trouwfeest dat van start gaat om 20:00 uur
in strandpaviljoen 'De Golfslag',
Wassenaarseslag te Wassenaar.

Ceremoniemeester:
Tineke Verduijn, 06 - 411 569 75
Kadorip: ☺

Kuyperweg 2
2241 LM Wassenaar

VAN DE BESTUURSTAFEL

NIEUWE TAAKVERDELING BESTUUR

Het bestuur heeft de onderlinge taakverdeling opnieuw vastgesteld:

Joop Wesseling

Bestuursvoorzitter

Afgevaardigde voor Avond 4daagse en Rooise wandelingen

Coördinator vrijwilligers verzorging dagtochten

Voorzitter KWD/OLAT-Wandeldagen

Ad Ketelaars

Vice-voorzitter

Penningmeester

Voorzitter Dagtochten

Afgevaardigde Clubbreizen

Commissie: Grenzeloze Tocht/KWD-OWD/Ledenadministratie

Harrie Paulissen

1e secretaris

Antoinet Gooren

2e secretaris

Afgevaardigde Wandelen op Dinsdag

Coördinatie wandelagenda

Commissie: Grenzeloze Tocht/Dagtochten/KWD-OWD

Ad Verbakel

Hoofd wandelparkoersen

Commissie: Dagtochten/KWD-OWD/Grenzeloze Tocht

Frank Marchand

Afgevaardigde LPS

Otto Ahlers

Afgevaardigde OLAT-wandelpadennetwerk

Coördinator GPS-wandelen/website

Ad van Asten

Coördinator Clubblad OLATNieuws

De commissie Verzorging is als zodanig opgeheven. Deze taken zijn onderdeel van de activiteitencommissies.

GPS-TRACKS DAGWANDELPARKOERSEN OLAT

Ook in de komende maanden zullen de dagwandelparkoersen als GPS-track worden aangeboden. Wandelaars die hiervan gebruik willen maken, dienen zich voor de wandeling te melden bij Otto Ahlers. Ook de dagparkoersen van de komende KWD kunnen als GPS-track worden gedownload.

Het ligt eveneens in de bedoeling onze website meer te betrekken bij de uitvoering van de organisatie. Zo kan deze meer benut worden bij verkoop eigen wandelgidsen, GPS-routes en inschrijving voor evenementen.

Informatie: o.ahlers@olat.nl

HERDENKINGSWANDELING IN KADER 70 JAAR BEVRIJDING

Reeds eerder meldden wij dat er een eenmalige samenwerking is met Veghel Wandelt in het kader van de herdenking van 70 jaar bevrijding.

De wandeling staat gepland voor zondag 14 september. Aan deze tocht kan zowel in Sint-Oedenrode als in Veghel worden begonnen. Voor wandelaars die de tocht Sint-Oedenrode-Veghel vice versa niet aan kunnen, zijn ook kortere trajecten beschikbaar. Voor deze herdenkingstocht worden nieuwe trajecten ontwikkeld, die natuurlijk op diverse plekken samenlopen met de oorspronkelijke route die de geallieerde troepen destijds hebben gevolgd. Een markant punt onderweg is de molen in Eerde. Er worden ook twee antieke bussen van Stichting Historische Autobussen ingehuurd voor vervoer van de deelnemers. Over startlocaties en tijden zullen wij u op een later tijdstip informeren. Lees ook de informatie hierover in het Wandelsport Magazine.

Gehandicaptenplatform Son en Breugel heeft bij OLAT geïnformeerd of het mogelijk is om op locatie Zonhove e.o. een rolstoelparkoers te realiseren dat aansluiting heeft op het traject van het Airbornepad ter plaatse. OLAT heeft toegezegd haar medewerking te verlenen aan dit project.

REGISTRATIE E-MAILADRESSEN

Twee maanden geleden vroegen wij u via dit clubblad om uw e-mailadres aan ons door te geven. De bedoeling hiervan is om u tussentijds op de hoogte te houden van onze wandelactiviteiten en - indien nodig - u direct te informeren over de dagelijkse gang van zaken of andere informatie van direct belang. Slechts negen leden vonden het interessant om hierop te reageren. Jammer, een bewijs dat het onderwerp niet leeft zoals het gebracht werd.

Wij hebben besloten het nogmaals te proberen om uw interesse hiervoor te wekken. Tijdens de KWD zullen wij u in de gelegenheid stellen om uw e-mailadres alsnog in te vullen op de daar beschikbare kaartjes. Het geeft weliswaar iets meer moeite, maar beschouw het maar als voor een goed doel

DEELNAME REGISTRATIE AAN VIERDAAGSE NIJMEGEN

Volgens onze waarneming loopt de deelname van OLAT-leden aan de Nijmeegse Vierdaagse de laatste paar jaar aanzienlijk terug. Wij kunnen dit echter niet rijmen met de populariteit van dit evenement. Om in ons clubblad van september een meer compleet overzicht te kunnen plaatsen, zullen wij u tijdens de Vierdaagse op onze verzorgingsposten en bij de Ganzenheuvel in de gelegenheid stellen om uw deelname te registreren. Dat kan uiteraard ook via e-mail aan de redactie: olatnieuws@olat.nl

-Ad van Asten-

Over de heuvels met de Ourthe als richtlijn

Prachtige Ardennen wandeltocht

Nog wat dromerig sta ik deze morgen op de bus te wachten. Gisteren alles over me heen laten komen, nadat ik tot het besef kwam dat al die deftige Oranjemenen speciaal voor mij waren gekomen. Het Oranje-zonnetje scheen volop, dus de tuin was het geschikte plekje voor het moment waarop je iemand compleet kunt overdonderen. Beschrijven kun je zoiets niet en daarom laat ik het ook maar als een eer die je overkomt rustig op me inwerken. Dus, in plaats van zaterdagochtend 'met het lintje op' in gezelschap van de burgemeester tussen alle genodigden op het gemeentehuis de aubade bij te wonen, sta ik nu te wachten op de bus naar de Ardennen. De bus uit Rooi is natuurlijk geïnformeerd en de felicitaties neem ik graag in ontvangst. En zo ga je als OLAT-fan een heerlijk dagje wandelen in de Ardennen.

Ik heb de route al mogen inzien en ben er niet gerust op of ik het allemaal wel aan zal kunnen. Maar het gezelschap voor onderweg is al 'ingedeeld' en ik hoef me geen zorgen te maken dat het allemaal te haastig zal gaan. Na de stopposten is de bus vol en kunnen we rechtstreeks doorrijden naar de Camping in Comblain-la-Tour. Frans heeft voor een toeristische route gekozen dwars door Luik. En omdat het morgen Luik-Bastenaken-Luik zal zijn, kunnen we nu al volop meegenieten van de entourage daaromheen. De Redoute ligt er als het ware in alle glorie klaar voor.

Voorsprong

Na de stop en het kopje koffie op de camping gaan de wandelaars op de langste afstand meteen van start. Vanaf de camping gaan ze naar de brug over de Ourthe. Ze krijgen voordat ze in Xhignesse komen een flinke klim voor hun kiezen. Uiteindelijk komen ze dan in Hamoir bij het oorlogsmonument net over de brug. Deze wandelaars hebben er dan bijna 6 km opzitten als wij met de bus een half uurtje later daar worden afgezet. Wij behouden zodoende toch een kleine voorsprong op de grootste groep.

Wij vervolgen de wandeling, aanvaardelijk in een gezapig tempo. Er is ook geen reden om ons druk te maken, want de groep komt toch na ons. We volgen de weg richting Lassus met op geringe afstand de Ourthe. Vanwege het vroege

voorjaar is de begroeiing overdadig en het kasteel Lassus dat we op afstand moeten zien, ligt helemaal verscholen. Voor een foto dus maar even de wei in.

Het oudste deel van dit kasteel, een donjon, stamt uit begin 14e eeuw. Vlakbij ligt ook een kapel die er al was toen aan de bouw van het kasteel werd begonnen. Er liggen grafstenen van de families die het kasteel hebben bewoond.

Geruststellend

Lassus zelf is slechts een gehucht met enkele boerderijen. Al vlug merken we dat het hier een beetje stijgt en de naam die ze aan deze weg hebben gegeven, heeft ook enige allure: Ferme d'en Haut. Wij raken al vlug de weg af een gaan door een poort een weiland in. Vlug daarna komen we in het bos van Carrières en via een rotsig pad dalen we richting de rivier. Het ruisende water geeft een geruststellend gevoel en de oever leidt ons verder het bos in, met de Ourthe aan onze rechterhand. Aan de overkant zien we een stenen beschoeiing. Waarschijnlijk om de

grond enig houvast te geven, want er loopt een spoorlijn parallel aan het water. Het is een prachtig pad dat we volgen en plotseling duikt er een rots op die welhaast kaarsrecht omhoog steekt. Ik schat het ding toch al gauw op 50 meter. Er zijn geen sporen dat deze rots beklommen wordt. Een eind verderop is in een weiland een soort tent gesponnen en we overwegen daar even te kamperen. Maar we merken direct dat er iets verderop een weg loopt. Het asfaltweggetje komt ergens achter een rotsige piek vandaan en die schijnt een beetje centraal te liggen. Inderdaad, een paar bankjes en kabels naar boven om ons te vermaken, er is zelfs een tokkelmogelijkheid met landing aan de overkant. Deze piek is ook wel 50 meter, maar de breedte amper 5 meter. De naam van deze rots is Rocher de la Vierge en een beeldje van de Heilige Maagd hebben ze in een nis in de rots geplaatst. Overduidelijk dat de rots er eerder was dan het bronzen beeldje,

want het is nogal een moderne weergave. Voor zover ik dat kan waarnemen natuurlijk, want het beeldje heeft een veilige hoge plek gekregen. Terwijl wij ons boterhammetje eten, komen nu verschillende wandelaars van de vroege groep langs wandelen en dat gaat op een hartelijke manier. Allemaal slaan ze de uitnodiging om even tegen de rots op te klauteren van de hand.

Kerkhof

Even later, als wij ook weer aan de wandel zijn, komen we een groepje klimmers tegen met volle uitrusting. In hun witte jassen en korte broekjes (er zitten ook dames bij) zien ze er best stoer uit. Dit pad langs de Ourthe is geasfalteerd en heeft zelfs een naam: pazé d'inzeveu. Het is onderdeel van een rondwandeling vanuit Sy. In die richting wandelen wij nu.

Waar de spoorweg, via een stalen constructie, de Ourthe oversteekt, gaan wij ook naar boven en gaan met gevaar voor eigen leven een parallel pad langs het spoor volgen. Links van ons is een kerkhof en de poort is niet gesloten. Toch even een kijkje nemen, want namen en leeftijden lezen is 'lekker spannend'. Frans schrikt zich bijna dood als hij vanaf het kerkhof wordt aangesproken en zo zijn de meesten hier natuurlijk terechtgekomen.

Wij gaan verder richting Sy en passeren nog enkele mooie huizen. Er staat een standbeeld van een bekende Waalse schilder Richard Heintz, die dit schilderachtige plaatsje vaak bezocht. Een paar van zijn prenten zijn in de rotsen ter plaatse weergegeven.

Wij komen bij de kapel van Sy en daar worden we geduid omhoog te gaan tegen een steile wand. Gelukkig gebeurt dat allemaal geleidelijk aan en

zigzaggend. Vanaf de helling zien we diverse wandelaars onderaan bij het begin van de klim verder doorlopen het dorp in, daar is een cafeetje. Dat hebben wij helaas gemist.

Durf

Bij het beklimmen worden we ingehaald, zeg maar gerust onder de voet gelopen, en ook zijn sommigen via een ander zijpadje naar boven weten te komen. Allemaal leuk. Zeker nu het even plat loopt over de rotskam. Ver beneden ons zien we de meanderende Ourthe en de feeëriekke huisjes op de oever. Soms is de valleiwand zo steil dat je het maar moet durven om naar beneden te kijken, anders zie je alleen maar de begroeiende helling aan de overkant. Even wandelen we langs een verkeersweg en dan zien we de markering weer heuvelopwaarts gaan. We laten het even zo en ook de mensen voor ons wachten totdat er zich een mogelijkheid voordoet om met iets meer hou-

vast de sprong heuvelopwaarts te maken. Dat lukt! We wandelen wederom over een rotsachtige heuvelkam die het echter niet recht en plat weet te houden, het zijn ups en downs in een zekere regelmaat. We hebben breeduit uitzicht op de hellingen aan de overkant, de zogenaamde rotsen van Sy. De begroeiing beneemt ons af en toe het zicht en dan zijn we weer aangewezen op een steile daling over een of ander uitgesleten rotspad waarbij alle hands aan dek nodig zijn. Af en toe lijkt ik wel een knuffelpop als ik door mijn twee begeleidsters behoed wordt voor elk mogelijk gevaar. Vandaag heb ik slechts twee dames die me in bescherming kunnen nemen, want Miet zit in Lourdes en Nellie hebben we even over-

gelaten aan de zorgen van Martien, die na zoveel jaren weer eens met ons meegaat. Dan worden we ingehaald door Jan met een hele rij 'Roos en ander volk' op sleeptouw.

Dat gaat met zo'n vaartje dat we ons even afzijdig houden om het te kunnen navertellen. Even later verpozen wij ons op een 'uitkijkbankje' om de schoonheid aan de overkant te aanschouwen. We roepen er zelfs een stelletje bij om even over de rand te komen kijken hoe mooi het daar is. Ze beamen het volmondig. Als een van de laatsten komt Mirjam een kijkje bij ons nemen. Wij maken graag plaats op het bankje want ze wil even de schoenen uit. Ze haalt ons wel weer in.

Château de Palogne

Het volgende traject gaat hoofdzakelijk in dalende lijn. En dat is niet minder enerverend. Af en toe zijn er van die gaten die genomen moeten worden dat je niet weet waar je de voeten moet laten. Dan is de stok de reddende engel en vaak staan Maria en Coby mij ook hulpvaardig terzijde. Het is maar voor de lol en dat beleven we op zo'n stukje 'bergbeklimmen' volop. Maar ook wij bereiken op den duur de begane grond en worden dan geconfronteerd met

een prachtig kasteel: Château de Palogne, dat is ingericht als hotel. Het château ligt in een parkachtige tuin en is onderdeel van een landgoed van 4800 m², waar eveneens een gîte is ingericht. Op de rotsen boven het geheel nog de overblijfselen van de oude burcht 'Het Arendsnest' dat nog steeds wordt geëxploiteerd en dagelijks te bezoeken is. We wandelen langs het riviertje de Lembrée en langs een paar prachtige huizen. We raken onder de indruk van de rots links van ons, die sinds een paar jaar is ontdaan van bomen en nu nog indrukwekkender overkomt. Er loopt een gemarkeerd wandelpad overheen. Het gehucht heet Logne en moet het hoofdzakelijk hebben van het landgoed; het lokale dorpscafé heeft al enkele jaren geleden de deuren voorgoed gesloten.

Over de vangrail

Als we via het erf van een boerderij weer in de natuur terecht zijn gekomen, volgen we een paadje dat ons naar een verkeersweg brengt. Het is even klauteren maar dan ben je er ook. De weg is de N86. We klauteren over de vangrail die ter bescherming langs de afgrond staat waar we zo juist tegenop zijn geklommen. Dat oversteken duurt zo'n 5 minuten want de auto's komen tegelijk van rechts en links. Dan het commando 'jah' en daar gaan we met z'n drieën! Veel plaats aan de overkant is er ook niet, want daar begint meteen de helling. Er zijn treden aangebracht in de rotsige wand en eveneens een leuning die handig is omdat de treden nogal ongelijk op hoogte liggen. Als altijd zit die leuning natuurlijk aan de verkeerde kant. Maar het is geen al te moeilijke klim. Boven volgen we eerst een afrastering en gaan dan een dalend pad volgen door een privébos, zoals er

hier zoveel zijn. Het is weer zo'n ongelijke daling waarbij een stok een onmisbaar kleinood is. Soms zijn het wel 'stapjes' van zo'n halve meter die je zowat voorover gebogen voor je kiezen krijgt. En dan overdrijf ik nog niet eens!

Onbekende heiligen

Weer helemaal op ons gemak stappen wij, nu weer buiten het bos gekomen, rustig verder door een weiland. Even verderop gaat het verder over een pad langs de bosrand. We worden nog ingehaald door andere wandelaars die het eveneens rustig aan hebben gedaan. Ook Mirjam komt er weer bij. Al eerder stond aangekondigd dat we richting de kapel van Saint-Rahl wandelen en die komt nu in beeld. Nou ja, in beeld. Er is helemaal geen beeld meer. Sint Rahl moet het voortaan doen zonder hoofd. Het kapelletje dat volgend jaar 100 jaar zou bestaan en door de plaatselijke bevolking werd gesticht tijdens de Eerste Wereldoorlog onder de leuze 'bescherm onze Koning en onze Soldaten' zal het eeuwfeest zeker niet halen als er binnenkort geen drastisch herstel

plaatsvindt. Zou toch mogelijk moeten zijn, aangezien er wel een mooie nieuwe houten prullenbak staat die nog niet zo lang geleden in elkaar is gezet. Ook de twee bankjes kunnen nog lang mee. We laten het lot van deze onbekende heiligen verder over aan de bevolking en zijn koning en smeken alle goeds voor hen af voor de toekomst.

Niet ver meer hier vandaan komen we bij bebouwing, het blijkt een vakantiepark te zijn met constante bewoning. Daar waar de weg rechtstreeks naar Bomal leidt, gaat onze route verder het park op waar we uiteindelijk uitkomen bij twee reusachtige oude bomen op een open plek in het bos. Hier heeft onze verzorgingsploeg een rustig plekje gevonden en viert er Koningsdag onder elkaar met gouden kroontjes van papier. Wij besluiten dat dit een mooi plekje is om onze prachtige wandeling af te sluiten. De bus heeft er even later niet veel tijd voor nodig om ons dan ook nog even gezellig te laten verpozen op een terras in Bomal.

-Ad van Asten-

Vughtse Heide- en Het Bossche Broek tocht

Op dinsdag 29 april 2014 organiseerde OLAT de Vughtse Heide- en Het Bossche Broek tocht. De start was vanuit Brasserie/ lunchroom la Cour dat op ongeveer 250 meter van station Den Bosch ligt. Even na half tien arriveerde ik bij de startlocatie. Verschillende wandelaars kwamen naar mij toe om te informeren hoe het met mij ging en ze vonden dat ik al snel weer een 20 km durfde te lopen na een medische ingreep op 22 maart jl.

Even na 10 uur begaven wij ons op pad. We liepen door het station en na standbeeld de Gouden Draak liepen we langs het adres waar de echte Bossche bollen worden gemaakt. Voor de Dommel sloegen we af en volgden de Van der Does de Willeboissingel. We volgden hier een heel onopvallend paadje pal langs de weg. Het paadje viel niet op door een heg. Voor mensen die hun hond uitlaten is dit een favoriet paadje want we werden door onze voorgangers meerdere malen geattendeerd op hondenpoep.

Langs deze Van der Does de Willeboissingel staat een oud gebouw waar ik in de jaren 60 op school heb gezeten: Tot Nut van het Algemeen. Eerst een groot deel van de 6e klas van de lagere school. Daarna, na een mislukt avontuur op de HBS, heb ik hier grotendeels de MULO doorlopen. Rond het gebouw stonden te veel bomen en struiken om er een duidelijke foto van te maken.

We staken een fiets- en voetgangersbrug over. Via een trap daalden we af naar de Dommel en liepen vervolgens onder voornoemde brug door. Daarna liepen we onder de brug van de Koningsweg door en kregen uitzicht op het Essent-gebouw. In de 60er jaren was dat het PNEM-gebouw. We staken een sluis in de Dommel over. Na een onderdoorgang van een brug van de Vughterweg liepen we over een trap weer naar boven, naar de Vughterweg. Achter huizen langs volgden we nu een traject over het Pelgrimspad langs de Dommel. We staken de Vughterweg over. Op de hoek met de Isabellalaan stond een modern kunstwerk. Modern,

omdat je niet kon zien wat het voorstelt en dan is het toch modern? Over een hoge fiets- en voetgangersbrug liepen we de spoorlijn Den Bosch-Eindhoven of Den Bosch-Tilburg en de randweg over. De verharde weg ging over in een graspad. Nu volgden we een graspad langs het Afwateringskanaal 's-Hertogenbosch-Drongelen, dat ook wel het Drongelens kanaal wordt genoemd.

Nabij de Isabella kazerne werd het Drongelens kanaal verlaten en slingerde ons pad flink om waterlopen heen. We kwamen op de Kampdijklaan te Vught uit, staken het Drongelens kanaal over en volgden de Kanaalweg tot de afslag van de Grobbendonkse Kooiweg. Verder liepen we onverhard tot de Lunettenbrug. We staken het Drongelens kanaal weer over. Dat was nabij Nationaal Monument Kamp Vught. Na passage langs lunet 1 dwaalden we over de Vughtse Heide naar Brasserie Brac. Het is alweer 44 jaar geleden dat ik uit Vught verhuisd ben, Brasserie Brac heette destijds restaurant Eldorado.

Bij deze rust heb ik in het verleden vrij dicht in de buurt gewoond. Dat was aan de andere kant van de spoorlijn in de Eikenlaan, op huisnummer 7. Dat was destijds een relatief eenvoudig, doch vrijstaand huis waar in de loop der tijd veel aan verspijkerd en gerenoveerd is. Een paar jaar geleden stond het huis te koop voor €795.000. maar inmiddels is de prijs verlaagd naar €575.000.

Bij Brasserie Brac stond een standbeeld van Lekkerbeetje. Het stelde twee ruiters op paarden voor die in gevecht waren.

De Slag van Lekkerbeetje

Het wordt wel het laatste middeleeuwse riddergevecht genoemd: de Slag van Lekkerbeetje op de Vughtse hei in februari 1600. Het was een georganiseerd groepsduel onder aanvoering van Charles de Bréauté, ritmeester in dienst van prins Maurits, aan de ene kant en Gerard van Houwelingen, bijgenaamd Lekkerbeetje en kapitein van de Bossche gouverneur Grobbendonck, aan de andere kant. Beide partijen waren 22 man sterk. Plaats van handeling was de besneeuwde Vughterhei, op korte afstand van de stadsmuren van 's-Hertogenbosch. Het duel was bepaald geen spelletje: er vielen nogal wat doden, onder wie de beide aanvoerders. Aan Bossche kant sneuvelden er nog 4 man, aan Staatse zijde nog eens 17, allemaal Franse militairen. "Lekkerbeetje" (dat betekent: lekkerbek, "snoeper", maar ook wel "snoever") werd al vrijwel direct dodelijk getroffen door een pistoolkogel. Charles de Bréauté werd, nadat hij zich had overgegeven, alsnog door een aantal soldaten vermoord. Het gevecht werd door meer dan 500 toeschouwers bijgewoond. Er zijn dan ook verschillende getuigenverklaringen bewaard gebleven.

Na de rust liepen we nog even over de Vughtse Heide om vervolgens een doorsteek door Vught naar Het Bossche Broek te maken. Na kruising van de spoorlijn Den Bosch-Tilburg kwamen we nog langs de R.K. kerk Maria Middelaars aller Genaden.

De voormalige kerk van Maria Middelaars aller Genaden in Vught dateert uit 1933-1934. De landelijk bekende architect A.J. Kropholler ontwierp een sobere bakstenen kerk met steile daken. De toren is niet uitgevoerd. Eromheen ligt een uniek plein met een klooster, scholen en woonhuizen. Dit alles in Krophollers markante baksteenstijl. Door het ontbreken van een herbestemming en het achterwege blijven van onderhoud raakte het degelijk gebouwde kerkgebouw in verval. Bij de restauratie is het casco hersteld, waardoor er weer kansen zijn voor een goede herbestemming. Het gebouw is uiterst sober van vormgeving. Opvallend voor het werk

van de traditionalist Kropholler is het gebruik van grote handvorm kloostermoppen. Hierdoor krijgt zijn gebouw een ambachtelijke, middeleeuws bedoelde uitstraling. De zeer conservatieve architect was niet tegen het gebruik van moderne materialen zoals beton, maar hij wilde dit vooral niet uitwendig laten zien. Het ambachtelijke is ook te zien aan de open houten kap en de degelijke houten deuren met hun zware

beslag. Juist in de crisis van de jaren dertig zochten gelovigen naar de zekerheid van traditie en ambacht. Dat vonden ze in het werk van deze architect. De lege ruimte maakt door de zware muren en het spel van licht en schaduw een overweldigende indruk, dwingt als het ware op de knieën. Bij een herbestemming zou de ruimtelijke werking uitgangspunt moeten zijn.

Over de Paardensteeg werd het Bossche Broek bereikt. Bij de brug over de Dommel was een uitkijkpunt gerealiseerd met een paar treden. Boven op het uitkijkpunt stond, verstopt tussen bladeren, een windvaan. We volgden de oever van de Dommel in de richting van Den Bosch. Het begon wat te betrekken en aanvankelijk miezerde het. Nadat we de oever van de Dommel hadden verlaten, begon het wat harder te regenen en werden poncho's, paraplu's en regenbroeken te voorschijn gehaald.

Nabij de Binnendieze werd de Zuidwal bereikt. Onder een grote boom hadden we nog een rust en konden we nog wat meer regenkleding tevoorschijn halen. Verder liepen we over de Zuidwal naar Bastionder. Het Bastionder is een ondergronds informatiecentrum dat zich bevindt in Bastion Oranje, dat in 1634 als onderdeel van de Bossche vestingwerken werd gebouwd.

In het informatiecentrum wordt het verhaal verteld over de krijgsgeschiedenis van 's-Hertogenbosch en het landschap van het Groene Woud.

Sta oog in oog met 500 jaar oude stadsmuren met schietgaten, ervaar het spectaculaire uitzicht over natuurgebied het Bossche Broek en hoor en lees hoe het ook al weer zat met dat stoere maar onbruikbare kanon.

In 1629, was de stad ingenomen door

de Staatse legers van prins Frederik Hendrik. De kans was groot dat de Spanjaarden terug zouden keren. Reden om de verdediging van de stad eens goed onder de loep te nemen.

De afstand tussen de bastions Vught (bij het Wilhelminaplein) en Baselaar (Hekellaan) was te groot. Dus kwam er halverwege een nieuw verdedigingswerk voor de plaatsing van zwaar geschut; twee meter dikke muren en daar bovenop een aarden wal. Ook was er op deze winderige plek plaats voor een molen. Midden negentiende eeuw kwam er een dampende olie- en meelfabriek voor in de plaats. Daarna kreeg Bastion Oranje een nieuwe bestemming als stadsparkje.

Sindsdien kun je hier even op adem komen: in het voorjaar genieten van de duizenden krokussen, in de zomer lekker picknicken onder de monumentale bomen en het hele jaar door een unieke weidse blik over het Bossche Broek. Hier bij het Bastionder werd de parkoersuitzetter gehuldigd omdat dit bij de finish en met de regen niet zo geschikt was. Een boom tussen mij en de parkoersuitzetter verhinderde me om de huldiging live te aanschouwen.

Via de Sint Catharinakerk werd de Dommel weer bereikt en even later station Den Bosch.

Het was een hele aardige tocht geworden. De tocht was uitgezet door dezelfde persoon die ook het parkoers van de Bossche 100 uitzet.

In de ochtend had het aanvankelijk licht geregend. Het was tijdens de wandeling grotendeels droog gebleven. De laatste paar kilometers was het weer gaan regenen en regende het ook wat harder.

-Henri Floor-

Afscheid Paul Rietjens tijdens eerste Graaf van Hornepad wandeldag

Riet Emans loopt het Graaf van Hornepad in één keer

Toen we het voornemen van Riet Emans hoorden om de 93 km van het Graaf van Hornepad in één keer te gaan voltooien, leek ons dat een onmogelijke opgave. We weten wel dat Riet meer van dergelijke afstanden tot een goed einde weet te brengen, maar dat is dan meer in een uitdaging met anderen over goed gebaande wegen tijdens grote wandelevenementen. Maar, om bijna in haar eentje een natuurwandelpad in een dag te voltooien is toch een andere bezigheid.

Het is zaterdagmorgen 10 mei 6.00 uur als een klein groepje wandelaars vanaf het Weerter station vertrekt voor de eerste editie van de Graaf van Hornepad Wandeldag. Vooraf heeft Riet Emans aangegeven dat ze de route helemaal wil uitlopen. De weersvoorspellingen voor vandaag zijn allesbehalve goed. Het gaat regenen en er staat bij vlaggen een stevige wind. Bij de start is het nog droog, maar dat slaat snel om. De eerste kilometers gaan door het natuurgebied de Krang om dan later via Swartbroek en het stuifzandgebied van de Tungelerwallen uiteindelijk in het centrum van Stramproy te komen. Riet heeft er dan 28 km opzitten.

Afscheid

Bij Ut Opsjupperke in Stramproy is de eerste pauze voorzien. Theo Beelen, de coördinator van het Graaf van Hornepad, heeft ervoor gezorgd dat hier een kleine plechtigheid kan plaatsvinden. Paul Rietjens en zijn vrouw zijn voor deze bijeenkomst uitgenodigd. Paul is namelijk vijftien jaar markeerder op het pad geweest en hij heeft nu te kennen gegeven dat hij het stokje wil overdragen aan de jongere garde. Niet dat Paul het niet meer zou willen, maar zijn ge-

Paul Rietjens nam na vijftien jaar afscheid als vrijwilliger van het Graaf van Hornepad. (foto: Weertdegekste)

zondheid laat dit intensieve werk niet altijd meer toe. Namens de hele ploeg heeft Joop Wesseling een verrassing voor Paul in petto, als dank voor zijn goede zorg voor het pad gedurende al die jaren. Paul krijgt een fraaie standaard met inscriptie als herinnering aangeboden.

Riet Emans is intussen ook weer zover dat ze aan het vervolg van de route beginnen.

Stimulans

Er hebben zich inmiddels een paar nieuwe wandelaars aangemeld om Riet Emans te vergezellen. Bij de groep nu ook Otto Ahlers en zijn vrouw Mariet. Otto is namens het bestuur verantwoordelijk voor het goed in beeld houden van de drie wandelroutes die OLAT onder beheer heeft. Naast het Graaf van Hornepad zijn dat het Hertog Hendrikpad bij Eindhoven en het Airbornepad Market Garden, dat loopt van Lommel in België tot Arnhem. Het volgt de route van onze Bevrijders, nu 70 jaar na dato.

In het gezelschap onder meer ook Marcel Tinnemans, markeerder en stimulator van dit openingsevenement. De volgende etappe gaat via het Vossenven naar het Smeethof, een natuurgebied op Belgisch grondgebied. Hier wordt de groep opgewacht door Paul Rietjens die de wandelaars verrast met koffie, vlaai en wafels. Het zorgt voor een enorme stimulans onder de lopers om ondanks de buien door te

Ondanks de slechte weersomstandigheden was de stemming onder de wandelaars uitstekend. (foto: Weertdegekste)

gaan. Bij café Dennenoord dat in het natuurgebied de IJzeren Man ligt, wordt wederom een rustpauze ingelast. De teller staat dan op bijna 62 km.

Kleinkinderen

Riet Emans vertrekt vervolgens alleen voor het laatste stuk van 30 km. Ze wil de monstertocht tot een goed einde brengen. Bij de Daatjeshoeve sluiten zich weer enkele wandelaars bij haar aan. Om 21.15 uur bereikt het groepje de Oelemarkt in het centrum van Weert.

De laatste meters wordt Riet begeleid door haar kleinkinderen Sara en Emma. In Het Bruine Paard langs de Martinuskerk komt een einde aan de wandeling. Er is applaus, er zijn felicitaties en padcoördinator Theo Beelen reikt als herinnering een standaard met inscriptie uit. Er volgt nog een gezellig samenzijn waarbij ook Theo Tromp (de grondlegger van het Graaf van Hornepad) aanwezig is. Riet geniet intussen van een welverdiend kopje soep.

Geschiedenis

De opzet van de eerste Graaf van Hornepad Wandeldag was kleinschalig.

Riet Emans wordt de laatste meters van de monstertocht begeleid door haar kleinkinderen Sara en Emma. (foto: Graaf van Hornepad)

De weersomstandigheden waren na een droog begin ronduit slecht. Toch kijkt de organisatie tevreden terug. Er heerste een uitstekende sfeer onder de deelnemers. Er gaan stemmen op om de dag volgend jaar een vervolg te geven. De organisatie zal eerst evalueren en neemt daarover later een beslissing. Tenslotte een hele dikke proficiat aan

geschreven. Chapeau!

Langste route

Het Graaf van Hornepad is met 93 km de langst aangesloten wandeling rondom Weert. De route kan zowel in korte als langere etappes worden gelopen. Het pad geeft een verrassend mooi beeld van de streek. De route loopt

door een afwisselend landschap en doorkruist veel natuurgebieden. Wandelaars komen door meerdere kerkdorpen. Het pad loopt ook een stuk door de gemeente Nederweert en België. Het Graaf van Hornepad is te herkennen aan de blauw-gele markering. Een routeboekje over het Graaf van Hornepad is te koop voor € 10,- bij de OLAT-boetiek en bij de balie van de VVV bij Bruna in Weert.

Voor meer informatie over de Graaf van Hornepad Wandeldag of het pad in het algemeen kunt u contact opnemen met

Theo Beelen, tel. 0495-533966 of Marcel Tinnemans, tel. 06-12091165

KEMPENLANDTOCHT

Beste langeafstand wandelaars,
U komt toch zeker ook wel wandelen in Geldrop bij onze mooie Kempenlandtocht.
Datum: van vrijdag 1 op zaterdag 2 augustus 2014.
U kunt kiezen voor de 80 of de 110 km.
Tot 14 juli hebt u de kans om te profiteren van de voorinschrijfkorting.

LPS: AGENDA

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP JUNI / JULI

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
13-jun	Geldermalsen	Prinses Marijke	110-80 km	22.00	500-360	
13-jun	Rijsbergen	Stichting KM	80 km	22.00	360	
14-jun	Vlissingen	Mars rond Walcheren	65 km	08.00	275	
20-jun	Steenwijk	TIGO KM	60-80 km	22.00	250-360	
21-jun	Rilland	Scheldetocht, KM	80 km	05.00	360	
21-jun	Blokker (Hoorn)	Jubileum KM - UDI-SOS	80 km	20.00	360	
21-jun	Gulpen	Nacht van Gulpen	70 km	22.30	300	
21-jun	Amsterdam-Leeuwarden	LAT	150 km	10.30 en 08.30	675	
22-jun	Den Oever - Leeuwarden	LAT	70 km	01.00	300	
28-jun	Veere	Veerse Meer tochten	60 km	08.00	250	
5-jul	Diemen	Ronde van Amsterdam	60 km	07.00-08.00	250	
5-jul	Someren	JOEK, KM	80 km	22.00	360	schema 13 uur

LPS: CLUBKAMPIOENSCHAP

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 26 MEI 2014

1		Rick Liesting	5781	13	M
2	1	Hanny Klumpkens	5277	13	V
3		Hans Pranger	5186	12	M
4	2	Sandra de Graaff	4681	14	V
5	3	Anita Pepers	4620	11	V
6		Roel van der Wijst	3870	10	M
7	4	Marleen Ramakers	3590	10	V
8		Jan Dinnissen	3375	8	M
9		Mart Douwen	3285	9	M
10		Pieter Boots	3230	9	M
11		Ton Seetsen	3214	8	M
12		Dirk Donders	3004	10	M
13		Martien van Achterberg	2950	7	M
13		Jack Bertrums	2950	6	M
15		Rob van Stuivenberg	2834	7	M
16		Hans van Heeswijk	2740	7	M
17		Rini Welten	2520	7	M
18		Hugo Prinsen	2270	5	M
19		Mike Bertrand	2190	5	M
20	5	Ineke Peijnenburg	1930	6	V
21		Cor van der Heijden	1820	4	M
22		Co Tops	1820	5	M
23		Henk Vink	1580	5	M
24		Gerrit Arfman	1440	4	M
25		Frank Marchand	1430	4	M
26		Peter van den Brink	1311	3	M
27		Frits Mennen	1308	3	M
28		Koos van der Maden †	1220	3	M
29		Servee Derks	1190	2	M
30		Ton de Jong	1164	3	M
31	6	Conny Raaijmakers	1161	3	V
32		Huub Raaijmakers	1159	3	M
33		Rino Hamelink	1070	3	M
34		Wim van Cappelle	970	2	M
		Jelte van der Zee	970	3	M
36		David Vos	960	3	M
37		Erik Dikken	871	2	M
38		Jack Hendriks	860	2	M
39		Paul Koks	857	2	M
40		Ernst Westerhoff	827	2	M

41		Nico van Hassel	720	2	M
		Gerard Meeuws	720	2	M
		Rudolf van Rooij	720	2	M
44	7	Jeannette van Boerdonk	710	2	V
	7	Riet Emans	710	2	V
		Hennie Hendriks	710	2	M
	7	Iris van Limburg	710	2	V
		Jan Swinkels	710	2	M
		Bert Timmermans	710	2	M
50		Marco van Heel	630	1	M
51		Claude Herman	610	1	M
52		Bart Lupke-Schipholt	607	1	M
53		Jan Kampman	589	1	M
54		Boetje Huliselan	570	2	M
55		Willem Arts	500	1	M
56	10	Sjan van Roosmalen	498	1	V
57	11	Tiny van Alphen	360	1	V
		Jan van Boerdonk	360	1	M
	11	Isis la Croix	360	1	V
	11	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1	V
		Pe Everaerts	360	1	M
		Theo Gijzen	360	1	M
		Hans van Grol	360	1	M
		Peter Hamers	360	1	M
		Richard Klein Bennink	360	1	M
		Sjef Koolen	360	1	M
		Gerrit Legierse	360	1	M
		Ted Liebregts	360	1	M
	11	Nicole Nacken	360	1	V
	11	Rina Prinsen-Bourgonje	360	1	V
		Peter van de Ven	360	1	M
		Paul Rohner	360	1	M
		Wim van de Wittenboer	360	1	M
74		Ans van de Broek	350	1	V
	16	Annemiek Karels	350	1	V
	16	Anja van Kempen	350	1	V
	16	Clazien Koopman vd Zande	350	1	V
		Hans Koopman	350	1	M
	16	Bea van Lieshout	350	1	V
		Theo Martens	350	1	M

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl
Voor meer informatie kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2014

De Mergellandroute

Verzamelen voor aanvang en de voet van de Keutenberg

We vertrekken niet vanaf het plein voor de kerk in verband met een dienst aldaar, maar bij de bank, net achter de kerk. Daar worden we allen welkom geheten en men is verheugd over de opkomst, 84 wandelaars, waarvan 20 deelnemers voor de eerste maal. Nu is het nog hopen op goed weer en dat we met zijn allen de finish bereiken. Volgens mij moet dat toch zeker tot de mogelijkheden behoren.

Om precies 11.00 uur gaan we op weg, een stevige wind, maar toch zonnig dus lekker in de korte broek, maar ook een dun thermoshirt met lange mouwen; we hebben pas rond 18.30 uur onze bagage, dus wat lastig in te schatten hoe te kleden.

Het tempo van wandelen in een groep is wel weer even wennen. Ik dacht dat het gemiddelde 6.7 km per uur zou zijn, maar dat is teruggebracht naar 6.5 km per uur. Ook zijn er altijd mensen die elk gat willen opvullen in de groep en dan ook ineens voor je wandelen of direct achter je. Door iets meer achterin te gaan wandelen heb ik toch voldoende ruimte. Voordeel is ook dat ik bij beklimmingen mijn eigen tempo kan gaan draaien tot ik de voorlopers bereik waar we achter moeten blijven, maar op deze manier val ik niet erg stil en kost het mij minder kracht.

Deze beklimmingen worden geopend met de Fromberg, zo rond de 10%. De mooiste klim is echter al op 15 km, de

Dit weekend de eerste langere tocht van dit jaar, 135 km door het glooiende Limburgse landschap; dit zal mijn tweede deelname hier worden. Op vrijdagmiddag reeds op pad gegaan, om via een overnachting in Eindhoven op zaterdagochtend door te reizen naar Bocholtz, om de start te kunnen halen. Meerdere mensen hebben al in de buurt van Bocholtz overnacht, dus de bus van Heerlen naar Bocholtz loopt al gezellig vol.

Bij de start aangekomen om iets voor tien is hier ook al volop activiteit en zo tegen half elf is het echt gezellig druk. Bijna alle bekende gezichten weer aanwezig, de lokale wandelaars natuurlijk en ook wat mensen die ik ken van de Kennedymarsen, maar eigenlijk nog niet op langere afstanden ben tegen gekomen.

Keutenberg! Dacht ik dat deze helling een max. van 20% had, ze hebben er 2% extra bij gedaan. Dit vind ik prachtig, zwoegende wandelaars en fietsers welke gezamenlijk afzien om de top te bereiken. De auto van de organisatie die voorop rijdt zal aan het eind van deze tocht wel nieuwe koppelingsplaten nodig hebben, zo te ruiken, maar we komen boven. Hier wacht ons dan ook direct de eerste langere buiterust.

Na de rust vertrekken we richting Valkenburg. Onderweg veel wisselende gesprekken met diverse wandelaars, o.a. Wilco van Nieuwenhuizen, Jan Meijer, Adrie Zoon, Hans Pranger en Wil Boudewijns. Een onderwerp wat bij velen toch wel erg leeft is het wandelweekend van de RWW in Schiedam. De verwachtingen liggen hoog voor dit jaar. Er zijn al diverse doelstellingen door wandelaars gesteld, waaronder ikzelf natuurlijk ook, dit is echter voor later. Via prachtige lanen en bossen, langs een majestueus kasteel wandelen we voort. Het koelt langzaam iets af, maar we bereiken tijdig de caférust in Ulestraten rond 18.45 uur. We hebben ongeveer 44 km afgelegd en de stemming is in ieder geval nog goed bij iedereen. Wat jammer is op deze rust is dat er niks te eten te krijgen is en je het dus zult moeten doen met je eigen eten. Dit is voor mij eigenlijk direct het grootste minpunt van deze tocht, er is geen warme maaltijd of gelegenheid tot het kopen van een warme maaltijd.

Gelukkig zelf voldoende te eten meegenomen, dus dit komt wel goed. Warmere kleren aangetrokken, want volgens de route-informatie is de volgende gelegenheid voor kleding pas om 01.20 uur deze nacht.

Als we de avond in wandelen merk ik al snel dat het afkoelt; ik krijg ook te horen dat de temperatuur rond het vriespunt kan zakken, oei, heb ik niet op gerekend. Toch gaat dit gedeelte van de tocht goed. Om 21.40 uur bereiken we een schuurrust waar erwtensoep met brood wordt aangeboden. Niet echt mijn ding want erwtensoep wil niet in mijn maag blijven zitten met wandelen, heb ik al enkele malen ondervonden, dus dit sla ik over. Na deze rust begint zich echter een probleem voor te doen. Vanaf het moment dat ik weer buiten ben slaat de kou in mijn lichaam en ik kan er niet vanaf komen. Door het lagere tempo genereer ik niet voldoende warmte uit mijzelf en we moeten nog ruim drie uur voor ik weer bij mijn kleding kan. Ik krijg door de kou verkrampingen in mijn maag, ga krommer wandelen en hierdoor krijg ik ook nog last van mijn rug, dat is toch echt niet prettig. Gelukkig zie ik op de volgende rust dat Jajo de Wit een extra jasje bij zich heeft en hij leent dit per direct aan mij uit. Wat ben ik deze man dankbaar voor dit gebaar. Nu heb ik het gelukkig iets warmer, maar ik voel mij nog steeds beroerd.

Bij de rust op 0.00 uur en 69 km krijgen we gelukkig wat warm te drinken.

Deze rust duurt echter dermate lang dat ik compleet afkoel en ik vraag de organisatie of ik misschien mijn tas mag voor extra kleding. Dat is echter niet mogelijk; gelukkig leent de chauffeur van de vrachtwagen mij zijn regenjas. Met zoveel lagen over elkaar en de capuchon op blijf ik in ieder geval op temperatuur, maar de maagklachten blijven. Eindelijk bereiken we dan om 01.20 uur de binnenrust bij de Harmoniezaal in Eckelrade, wat was dit stuk van de tocht een hel! Ik geef alle geleende kleding terug en bedank de beide heren; ik denk dat ik het anders heel slecht had kunnen krijgen.

Rust in de Harmoniezaal

Ik hoor ook van andere mensen dat zij zich hebben verkeken op de temperatuur en je ziet overal handschoenen, mutsen en regenjassen tevoorschijn komen om het lichaam op temperatuur te houden. Als we weer vertrekken is de temperatuur van het lichaam wel redelijk oké, maar mijn maag is nu echt aan het protesteren, alleen slappe thee wordt nog geaccepteerd lijkt het wel. Als we aan het wandelen zijn, zie ik ineens dat er toch nog enkele wandelaars zijn die gewoon in hun T-shirt lopen, alleen al van het aanzicht krijg ik kippenvel.

De uitzichten die wij ondertussen voorgeschoteld krijgen zijn weer prachtig, door de heldere nacht kunnen we ver kijken en het schouwspel van verlichting is adembenemend. Het wandelen gaat bij mij gelukkig nog steeds zonder problemen en wat nog mooier is: de complete groep is na 75 km nog bij elkaar, we hebben nog geen enkele uitvaller! Het is ondertussen wel een stuk rustiger in de groep, velen zijn het gevecht met het dipje aangegaan en ik ben nog in gevecht met mijn maag, maar het gaat gelukkig nog.

Als het eindelijk licht begint te worden bereiken we ook de bagagerust op 95 km. Was dit vorig jaar nog een harmoniezaal, dit jaar zitten we bij een fruitboer. Hier krijgen we een kop soep aangeboden en veel warmte. Als ik na de

soep rondkijk zie ik de helft van de wandelaars in ruststand. Hoofden liggen op tafels, diverse mensen liggen op de grond, met behulp van handdoek en tas, wat een slagveld. Denk ik lekker gegeten te hebben, toch niet, mijn maag wil de soep niet accepteren, ik word hier echt niet goed van (letterlijk en figuurlijk). Blijkbaar heeft de kou toch te diep gezeten dit keer.....

Ook tussen machines kun je even bijkomen

We vertrekken voor de laatste 40 km. In het traject dat nu volgt zitten twee geweldige klimmen en hierdoor ben ik weer een beetje afgeleid van de krampen.

Bij de rust in de boshut aangekomen gaat er toch wat kleding uit, het is nu 09.30 uur en vanaf dit punt mogen we circa 15 km op eigen gelegenheid wandelen, hoera! Ik ben echter amper 200 mtr onderweg en het toetje dat ik gehad bij de boshut begint op te spelen, grrr! Snel de bosjes in en dan weer lekker verder wandelen. Het wandelen gaat heerlijk, ik sluit aan bij Ed Voogt en Jantinus Meints en al gauw voegen ook Ilona, Jenny, Arie en Wilma zich bij ons groepje.

Op de rustposten neem ik een sinas

maar deze is zo koud dat ik direct mijn maag weer voel verkrampen. Toch lukt het om alles binnen te houden en zo loop ik voort. Bij de voet van de laatste klim staan Fred Rohmer en zijn partner om ons aan te moedigen, leuk om hen te zien. Ondertussen komt ook nog de man van Jenny aan gefietst en passeert de vriend van Wilma ons samen met Remco de Bruin. Ik wil bijna juichen als we bij de finish zijn, vlieg het toilet in en moet hier even bij zinnen komen. De warme douche doet wonderen. Alleen de tocht door het open raam doet alles weer te niet. We moeten nu nog drie kilometer, gelukkig heb ik nog ruim een uur voor we vertrekken. Ik ga op het grasveld liggen als een halfdood vogeltje en geniet even van het mooie weer. Ik neem wat water en een eierkoek en dit blijft eindelijk binnen, een aspirine er achter aan en nog even de tanden op elkaar voor de laatste loodjes.

Dan is het eindelijk zover, de fanfare wacht ons op en onder luid getrommel worden we richting finish gebracht, om zo om 13.15 uur weer terug te keren naar waar het begon. Dit is een ware opluchting voor mij dit keer. We horen dat alle wandelaars de finish hebben bereikt. De enige uitvaller is een vrijwilliger welke een nare val heeft gemaakt en zijn arm heeft gebroken. Hiervoor wordt geld ingezameld voor een leuke attentie. In de zaal is het zo stikbenauwd dat Richard Kok en ik besluiten snel de stempel en het diploma op te halen en naar de bus te gaan om de reis van enkele uren richting huis te aanvaarden.

Deze tocht was weer een compleet andere ervaring. Het wandelen ging goed, geen problemen met de voeten, maar zoveel last van kou en verkramping heb ik nog nooit meegemaakt en hoop ik ook niet meer mee te maken. Gelukkig is het allemaal op zijn pootjes terecht gekomen en ik ben weer enkele (vervelende) ervaringen rijker.

-Rick Liesting-

Op hoge snelheid, maar zonder iets van de scenerie te missen

Kampinatocht Boxtel

Aangezien mi querido vandaag op stap gaat om de verzorgingsplaatsen tijdens de Nijmeegse Vierdaagse veilig te stellen, heb ik mijn eigen plannetje getrokken. Ik las voor mezelf een training in en gebruik daarvoor de Kampinatocht van de Keistampers in Boxtel. Het is al weer even geleden dat ik in Boxtel heb gestapt, maar ik weet nog dat ze je daar exact om acht uur laten vertrekken.

Het weerbericht geeft aan dat de temperatuur laag zal zijn bij vertrek en mogelijk maar tot elf graden zal stijgen. Ik ga voor de zekerheid in het lang. De coche brengt me veilig naar Boxtel waar hij een mooie plaats krijgt toegewezen. Ook Willy Timmermans is er al en gezamenlijk stappen we naar de startzaal in het Jacob-Roelandlyceum.

We zijn vroeg en we kletsen wat bij als even later ook Wandelbroer en Hans van Heeswijk erbij komen zitten. Ook Rudolf en Gerry zijn van de partij en ik word op ongeregelheden in mijn agenda gewezen. Net voor acht uur mogen we de routebeschrijving in ontvangst nemen. Het is al lekker druk en dat betekent dat het dringen geblazen is om er een te bemachtigen.

Met de route op zak stap ik naar buiten. Samen met Wandelbroer leg ik de eerste meters af en al snel stap ik door. Ik passeer Hans en hij roept me toe wat rustiger te doen maar.... vandaag even niet. Over de Dommel en onder het

spoor door en dan dwars door het industriegebied Ladonk. Als we het industrieterrein achter ons laten, worden we langs het riviertje de Beerze gepijld. Waterschap De Dommel heeft de Beerze over het hele traject zijn oorspronkelijke aanzien teruggegeven. Rivierkronkels, moeraszones, vistrappen, zandige oeverlanden en overstromingsvlakten maken het Beerzedal tot een groen lint, aantrekkelijk voor natuur en wandelaars.

Ik stap op hoge snelheid dwars door dit groene lint zonder ook maar iets van de scenerie te missen. De stapper voor mij tik ik af, het blijkt Niek Persoons van onze club te zijn en ik zie enkele beken-

de stappers voor mij. Ik blijf mijn tempo constant houden en na een dikke kilometer laat ik dit mooie natuurgebied en de Beerze achter me.

Ik stap verder de Kampina in die er prachtig bij ligt. Sommige passages herken ik van eerdere tochten. Zo ook de passage bij de stuw in de Beerze waar Wandelmaat en ondergetekende overstapten tijdens ons eerste traject van de LAW 7-2. Ook de dijk herken ik en de afwisseling in het Kampinalandschap is overweldigend te noemen. De natuur is echt los en het frisse lentegroen verdrijft de verdorde winterdooi. Een koppeltje Canadese ganzen landt met veel geweld in een vennetje om vervolgens statig rond te dobberen. Aan het einde van het pad bots ik bijna op een paar inklapbankjes en de gemeentewagen blijkt de Kadiwagen van de Keienstampers te zijn...en dat betekent rust. Echter niet voor mij... in de verte zie ik een stapper voor mij, hij spurte vanmorgen met alles wat hij geleerd heeft weg en ik heb het gevoel dat ik wat terrein aan het winnen ben dus....

Ik stap weer over bekend terrein en weet dat deze grasdijk erg ongelijk kan zijn en ik pas mijn tempo hierop aan. Wederom begeleidt de Beerze mij als ik richting de Broekstraat wordt gepijld.

Na al deze onverharde paden is het fijn om weer asfalt onder de stappers te voelen en ik kom lekker in cadans. Net voor ik van het asfalt wordt gepijld zie ik tussen het bosschage door dat de stapper voor mij een loper is geworden

en een sprintje trekt om de afstand tussen ons weer te vergroten. Ik stap het natuurgebiedje in en probeer mijn tempo constant te houden. Het graspad is bezaaid met koeienvlaaien en even verderop staat een kudde jonge runderen. Ze kijken wel heel geïnteresseerd naar ondergetekende en als ik ze voorbij stap komen ze al snel achter me aan.... Ik probeer ze duidelijk te maken dat de stappers achter mij interessanter zijn, maar daar hebben ze geen oren naar. Zij geven het op en ik stap door richting het klaphek. Even verderop zie ik de stapper voor mij weer een sprintje trekken en ik zie dat maar als de laatste stuiptrekjes... We gaan nu naar meer open gebied en stappen langs mooie vennen. De stapper voor mij kan nu niet meer ongezien sprintjes trekken en langzaam komt ondergetekende weer dichterbij. Ik laat mij niet verleiden tot een hoger tempo en als de stapper voor mij stopt en omkijkt en weer verder stapt weet ik dat mijn tactiek werkt. Ter hoogte van de Zandbergsvennen stopt de stapper waar ik nog zo'n vijftieng meter van verwijderd ben.... "Ben je maar alleen.." vraagt de enigszins bekende stapper.... Uhhh hoezo... "jullie lopen toch altijd met z'n tweeën".... Blijkt de goede man Wandelmaat te bedoelen... nee, Jack en ondergetekende stappen niet meer

samen... Wandelmaat gaat iets (!) te hard voor ondergetekende. De stapper zijn telefoon gaat en dat is het sein om weer door te stappen, we zien elkaar wel weer roept hij me nog na... Het stukje asfalt even verderop komt mooi op tijd en op snelheid passeer ik de tweede rust in Roond. Direct na de rust word ik weer de Kampina op gepijld en krijgen we weer hele mooie stukken voorgeschoteld. We maken een lus om de Huisvennen waar ik een groep Prinses Marijke stappers achteroploop en aftik. Langzaam maar zeker stappen we de Kampina uit richting Boxtel en in de outskirts tik ik nog clubgenoot Mart af die vraagt of ik de aardappels nog moet gaan schillen... De treinen razen hoorbaar voorbij op het parallel lopende spoor. Een graspad, met zicht op de kerktoren, brengt alle afstanden naar de oever van de Kleine Aa en samen meanderen we door het vlakke landschap. Als we een pas omgeploegde akker bereiken moet ik noodgedwongen aansluiten in de rij en in ganzenpas bereiken we het einde van de akker, waar we maar moeten zien hoe we onder of over de afzetting de andere zijde bereiken.... een man rolt er onder door, een ander kruipt er onder door en ik help een dame tussen de twee draden door... avontuurlijk Boxtel zullen we maar zeggen.

Als afscheid stappen we nog een kort stukje langs de Beerze en wisselen dan de natuur in voor bebouwde kom. Het spoor over en dan is het nog zo'n twee kilometer tot aan de startzaal. We kruisen de Dommel terug over en iets verder is het lyceum al weer zichtbaar. Eenmaal binnen ga ik toch voor een beloning, de Grimbergen is goed op temperatuur, alvorens ik de coche weer naar mijn woonstee stuur.

Een supermooie en goed georganiseerde tocht. En ik kan heel flauw zijn door te stellen dat elke tocht door de Kampina een mooie tocht is. Maar eerlijk is eerlijk, ondanks dat ik sommige passagies herkende was het pad er naar toe vaak anders en hebben we echt hele mooie stukken onder onze stapschoenen door gekregen.

-Jan Kampman-

Ruud loopt op 17 mei **Lentetocht Gemert**

Vandaag voor de verandering en wegens plezierige familieomstandigheden eens op een zaterdag gewandeld. Tot mijn niet geringe verbazing tref ik in het startlokaal niet minder dan 3 bekenden aan en daar voegen zich nog 2 gezellige lieden aan toe, zodat ik in een groep van 6 vandaag ga trachten een tocht van 42 kilometer te bedwingen. In het clublokaal van organiserende vereniging ZUTh, Zonder Uitvallers Thuis, wordt eerst nog een koffie gedronken en dan gestart voor de tocht. We lopen door de mooie wijken en een park heen het dorp uit en aan de rand van de bebouwing gaat het bijna mis, want er hangt een pijl rechtsaf voorbij de kruising. Routebeschrijving erbij houden, dat is voornamelijk vandaag.

Langs de sportvelden gaat het en opeens lopen we op een onverhard pad, geflankeerd door bomen tussen de akkers.

Fraaie doorkijkjes met verre uitzichten over mooi agrarisch gebied vallen ons ten deel. Dan worden we een bosgebied in gepijld dat zich ergens ten

westen van het bedevaartsoord Handel moet bevinden. Het valt me op dat er fors gekapt is hier en daar. Gammel ogende bruggetjes die toch

sterk genoeg zijn om ons wandelaars te dragen passeren we, dan gaat het verder langs stroompjes, langs weides en over vooral onverharde paden gaan we naar Handel, waar bij Natuureducatiecentrum De Specht de pauze is op 4,9 kilometer.

De groep gaat natuurlijk door want dit is te kort na de start en we maken een leuke lus naar Boekel en terug. De start van de lus is wat rommelig wegens ontbreken van duidelijke aanwijzingen in de routebeschrijving en een gebrek aan pijlen. Op de terugweg doen we Huize Padua aan, een GGZ-inrichting die op een prachtig onderhouden parkachtig terrein is gehuisvest, met daarnaast het Capucijnenklooster.

De tweede keer dat we De Specht aandoen valt de groep gedwee aan op de koffie en ook de meegebrachte boterhammen worden met smaak verorberd. Het valt op dat deze locatie zo prachtig

onderhouden is.

Volgende bestemming is Elsendorp. De heenreis wordt aangevangen via nogmaals Huize Padua en vervolgens via lange rechte asfaltwegen met links gras en rechts ook. Niet helemaal mijn ding maar het fraaie weer en het prima gezelschap maken alles verder wel draaglijk. Trouwens, tussen Handel en Elsendorp heb je eigenlijk alleen rechte wegen.

Eenmaal in Elsendorp wordt de vereniging ZUTH vertegenwoordigd door de directeur-groootaandeelhouders zelf die ons vanaf de aangebrachte fauteuils toespreken. Een draait een shagje en ik kan het niet laten om daar dan toch maar een actiefoto van te maken.

Wat volgt is een lus die aan de overzijde van de provinciale weg een aantal lussen maakt. Eerst heen langs een sloot en terug via een woonwijk, dan toch lang de weilanden en tenslotte een fraai stukje natuur in. Heide en bos, ruig begroeid, krijgen we voorgeschoteld. Dan toch weer terug naar de grote weg, die steken we over en gaan via bospaden terug naar de rust in Elsendorp. Onderweg kijken Schotse hooglanders ons loom aan, ondertussen herkauwend. Het valt mij op dat hier af en toe plaatsen zijn waar nog erg veel water is blijven staan, waardoor passages soms lijken op waadplaatsen. Langs een kerkepad, waar we worden verzocht een hek te sluiten, zo niet dan komt de stuur achter ons aan. Intussen worden we ingehaald door het Veghels wandelfenomeen Willy Timmermans, die vandaag 50 km loopt. Zouden ze hem met die stier bedoelen? Dan heeft toch iemand het hek open laten staan! Hij speert ons voorbij, waarbij overigens enkele vriendelijke begroetingen uitgewisseld worden. Verder verloopt deze lus comfortabel over onverharde paden en een grasdijk, maar opnieuw ontbreekt een pijl. We komen veel wandelaars tegen die de rustpost al gehad hebben, dus die stroom volgen we maar. Opnieuw pauzeren we voor mijn doen riant. Tenslotte gaat het terug op Handel aan.

Via een stuk door een houtwal passeren we op plezierige wijze een flinke afstand en bij een boerderijcamping De Kastanje komen we uit bij de verharde weg. Die verlaten we weer zo snel het kan en we komen bij Handel terug ter hoogte van de Roijsse Plas, waar we half omheen lopen. Dan door Handel heen naar De Specht voor de laatste rust.

Het is inmiddels aardig laat geworden en ik meld me af bij de grote groep om koers naar Gemert te zetten. Ik heb een heerlijke dag dankzij het gezelschap van deze mensen gehad, dank hiervoor. Handel verlaat ik via een woonwijk waar ik de eerste voetgangerssluis naar het bos moet nemen. Maar de eerste bedoelde men niet. Merkte ik later.

Geen enkele pijl hier, tsja. Dan toch de sluis gevonden en via het bos en daarna een mooi pad naar Gemert. Aldaar nog een rondje door het bedrijventerrein, een fietspad en tenslotte de wijken van Gemert zelf die me naar de finish brengen.

-Ruud Horst-

Het Hertogenpad

Het Hertogenpad is een wandelpad van 238 kilometer over het voormalige Peellandpad tussen 's-Hertogenbosch en Roermond, uitgebreid met een verrassend traject tot Breda. Het maakt dit nieuwe pad tot een ongekeerde combinatie van groen en gezelligheid. Het pad leidt ons door stuifzand en veenmoerassen, over heidevelden en zompige knuppelpaden. Een wandeling die de steden Roermond, 's Hertogenbosch en Breda op een bijzondere manier met elkaar verbindt. Het voormalige Peellandpad is oorspronkelijk een OLAT-productie en ontworpen door Ad Verbakel en zijn zwager Toon Visser. Nu is het pad ondergebracht bij Wandelnet.

Omdat ik zelf een van de markeerders ben op dit wandelpad, heeft het mijn bijzondere aandacht en wil ik het graag een keer in z'n geheel wandelen. Als ik mijn voormalig wandelmaatje Betsie Geerts uit Gemonde, waarmee ik nog regelmatig contact heb, vraag om mij te vergezellen, is zij meteen enthousiast. Wij zijn allebei een beetje van het type: niet zeuren, maar wandelen. Dat hebben we zeker van Riet Emans geleerd! Betsie kan zich maar 6 dagen vrijmaken en we denken beiden dat het in die tijd ook wel moet lukken. De route is uiteindelijk toch zwaarder dan we hebben verwacht. Vooral de Loonse en Drunense duinen vergen veel van onze energie. Het parkoers is echter heel afwisselend en nergens saai. De markering van dit pad krijgt van ons een dikke 9.

Voor de eerste 2 dagen is mijn overnachting en verzorging heel goed geregeld. Ik kan namelijk bij Betsie en Bart overnachten en Bart zorgt bovendien voor ons vervoer van en naar de route. Op de derde dag informeren wij in Slabroek, bij het bezoekerscentrum van Natuurmonumenten, of er ergens in de buurt gelegenheid is om te overnachten. Op dat moment is het al half tien in de avond. We boffen, want op nog geen 300 meter afstand is een pas gerenoveerde overnachtingsgelegenheid. Het onderkomen is nog wel niet officieel geopend, maar toch zijn wij er van harte welkom. Na begroeting brengt de eigenaar ons naar Slabroek, waar we bij de bakker brood kunnen kopen voor ons ontbijt de volgende morgen. Wij

moeten daarna nog wel de 3 kilometer teruglopen, maar na het douchen kunnen wij ook meteen gaan pitten. Het is een enerverende dag geweest.

De volgende morgen genieten we van een goed ontbijt en we moeten ook nog poseren voor een foto, die hij wil gebruiken als reclame voor zijn nieuwe te openen overnachtingsmogelijkheid. Zoals reeds gezegd, is de route tot nu toe zeer mooi en de bewegwijzering uitstekend. Ook onze motivatie om de tocht verder te voltooien is prima. Door onze wederwaardigheden van de laatste dagen komt ook heel duidelijk naar voren dat de Brabanders heel gastvrij en behulpzaam zijn. Zo zeggen we vanmiddag zo rond de klok van 17.00 uur nog tegen elkaar: Och, we moeten nog zeker 15 kilometer wandelen en de

route gaat alleen maar door bossen. Direct hierop stopt er een auto met een vrouw erin die haar honden gaat uitlaten. We maken een praatje met haar en ze weet wel een oplossing voor ons om te overnachten. Ze heeft zo'n zaktelefoontje bij zich en meteen wordt er even gebeld. Nog geen 500 meter hiervandaan is een B en B; daar zijn ze graag bereid om ons te ontvangen. We bedanken de behulpzame dame en gaan meteen naar het opgegeven adres.

De mevrouw merkt meteen dat we snakken van de dorst; ze haalt meteen 2 flessen bier voor de dag en terwijl we op ons gemak onze dorst lessen komt pas het zakelijke aan de orde. We kunnen hier ook douchen en eveneens 2 fietsen lenen om 4 km verderop naar het adres voor ons avondeten te fietsen. Anders zou dat ook nog eens 8 km te voet zijn geweest. Die avond om 21.30 uur liggen we plat en doen nieuwe energie op voor de dag van morgen.

's Morgens komt de mevrouw ons al om 7.00 uur met een smakelijk ontbijt verrassen. Een half uurtje later kunnen we alweer aan de wandel.

Vandaag hebben we een heel mooi traject voor de boeg. We besluiten het echter niet te laat te maken. Over de overnachting hoeven wij ons niet druk te maken, want die is in dit geval bij mij thuis, in Eind. Het loopt echter anders.

Wij worden in de loop van de dag overvallen door noodweer met zelfs hagelstenen zo groot als we nooit eerder zagen. Op den duur zien wij eruit als verzopen katten. Een echtpaar, dat een fietsroute aan het uitzetten is, krijgt zelfs medelijden met ons en ze bieden aan om ons met de auto naar huis te brengen. Dat accepteren wij graag en we zijn hen uiterst dankbaar.

De volgende morgen brengt Tini ons met de auto naar Meijl. Wij wandelen vandaag dwars door de Groote Peel tot het Bezoekerscentrum Mijl op Zeven. Hier stoppen wij voorlopig met onze wandeling op het Hertogenpad.

De overige kilometers tot Roermond lopen we nog wel een keertje. Wij hebben prachtige wandeldagen beleefd op een pad dat zeer duidelijk is gemarkeerd. Soms dacht ik wel dat er iets te veel verhard in zit, maar dat komt dan door de fietspaden die ook vaak door het bos worden gevolgd.

Al bij al heeft deze wandeling op het Hertogenpad ons beiden heel veel voldoening gegeven.

Met veel wandelgroeten,

-Sjef Koolen-

BONDSNIEUWS

Op de onlangs gehouden voorjaarsvergadering van de regio Brabant-Zeeland kwamen als eerste de jaarcijfers 2013 en begroting voor 2014 aan de orde.

Vastgesteld werd dat het ledenaantal voor 2013 4320 personen bedraagt. Het aantal lid-organisaties bedraagt 115. Beide iets lager dan eind 2012.

Financieel laat het boekjaar 2013 een groot verschil zien tussen begroting en realiteit. Dit komt omdat de servicevergoeding veel lager is uitgevallen dan begroot. Eenzelfde beeld zagen we voor 2012. Het streven van het regiobestuur om de kostenposten zoveel mogelijk terug te dringen werd gerealiseerd. Een eerdere reservering van €15.000 t.g.v. het project Watersnoodpad komt terug in het Beklemd Eigen Vermogen. Het project Watersnoodpad heeft in totaal €10.418,00 gekost en is hoofdzakelijk bekostigd uit externe gelden. Uit het ondersteuningsfonds werd in totaal slechts €1.243,22 uitgekeerd. OLAT heeft uit dit fonds een bijdrage ontvangen gelijk aan ons tekort t.g.v. Dak van Brabant. In het afgelopen boekjaar werden 47.409 medailles uitgegeven t.g.v. deelnemers aan de Avond4Daagse, dat zijn er ruim 2200 meer dan het jaar daarvoor. De boeken zijn afgesloten met een tekort van €1.961 t.o.v. de begroting.

Tot slot van dit jaaroverzicht een overzicht van de gewandelde tochten in deze regio. In totaal werden 170 tochten georganiseerd met 77.623 deelnemers, dat zijn er 20.000 meer dan het jaar daarvoor. De reden wordt gezocht bij het afschaffen van de tochtfa drachten die 30 cent per deelnemer bedroegen. Deze bijdragen worden nu verrekend in onze ledenafdracht aan de Bond. OLAT-aantallen vinden wij helaas niet terug in het overzicht van de bond.

Omdat door het bondsbureau niet direct was ingestemd met de presentatie van de jaarcijfers, kon het regiobestuur ons

geen overzicht tonen met begrotingscijfer. Dit stuk is inmiddels wel beschikbaar en lijkt evenwichtig te zijn opgesteld.

Verder werd er hoofdzakelijk in hoofdlijnen gesproken over de fusie met de NWB. Deze fusie krijgt per 1 januari a.s. zo goed als zeker zijn beslag. Er is echter nog veel werk aan de winkel voordat het zover is. In de afgelopen maanden is door beide bonden onderling overleg gepleegd in de vorm van projecten die gerealiseerd dienen te worden. Hiervoor waren 8 projectgroepen aangewezen Deze projecten zijn inmiddels beoordeeld door klankbordgroepen. Nu zijn de aangesloten verenigingen aan de beurt om hun beoordeling uit te spreken. Onze vereniging is hiervoor uitgenodigd op de bijeenkomst van 4 juni in Breda.

De grote vraag op de regiobijeenkomst was hoeveel regio's er in de toekomst worden gevormd. Een uitgesproken mening door onze regiovoorzitter van 4 regio's is niet wenselijk omdat ze dan onbestuurbaar worden geacht. Het meest voor de hand liggend is dat er 6 regio's zullen komen, die op hun beurt weer vorm gaan geven aan een nationale wandelbond. Evenals nu zullen in de toekomst bondsafgevaardigden uit de regio's de stem van de verenigingen naar voren brengen tijdens de beleidsbepalende vergaderingen van de nieuwe Bond. Om nog enigszins het idee te behouden dat ons geluid als vereniging binnen de wandelsport wordt gehoord, hebben wij als bestuur onze intentie uitgesproken alles in het werk te stellen onze vereniging vertegenwoordigd te zien in de nieuw te vormen bondsraad, of welke benaming daarvoor dan ook wordt gekozen.

Wij informeren u nader over de uitkomsten van de bondsbijeenkomst aangaande de fusie.

-Bestuur wsv OLAT-

Ruta de la Plata (4)

We volgen Anneke en Herman Lieven op de zilverroute. Deze route is 1000 km lang en loopt van Sevilla, via de oostgrens van Portugal naar Compostela. Hun tocht begon op 15 april.

Vannacht verblijven ze in Montemayor. Ze treffen daar Carla en Arnold en nog een stel waar ze al eerder mee wandelden. Ze doen nog inkopen voor het weekend en gaan dan eten. In deze verslageditie proberen ze Tábara te halen. Ze hopen net voor de grote vakantie in Nederland deze pelgrimage met goed gevolg te kunnen afsluiten.

Dag 19: 4 mei

Baños de Montemayor –Calzada de Béjar
12 km 25°C, zonnig

Prima geslapen. We staan pas om 7.30 uur op en ik neem mijn warme douche van gisteren, lekker. Rond 8.30 zitten we aan het ontbijt en daar proberen we nog een keer de telefoon op te waarderen. Dat lijkt goed te gaan maar als alles klaar is krijgen we een bericht dat het nu niet lukt!

Het is al over 9 uur als we de wandeling starten en de eerste keer dat we zoveel moeten klimmen. Het is een oud Romeins pad van grote platte keien. Later werd dit pad gebruikt door de herders die met hun vee in de winter naar het zuiden trokken en in de zomer naar het noorden. Soms is het nat en modderig, maar dat geeft niet want het is ontzettend mooi. Na dit pad komen we op zand- en graspaden. We zitten nu echt in de bergen. De autobaan lag erg hoog maar nu zijn we op dezelfde hoogte. De buitenrand van de autobaan is een enorme muur van grote keien ... gestapeld ... niet gemetseld! Zo wandelen we door dit berggebied, soms vlak, soms omlaag, maar meestal omhoog. De route is slechts 12 km, dus om 12 uur zijn we al bij de herberg. Daar zien we natuurlijk allerlei bekenden, waaronder Molly, Barbara, David, Carla, Arnold en een heleboel anderen, meest Duitsers.

Na een douche gaan we buiten in de zon zitten voor onze lunch. Rond 4 uur lopen we een rondje dorp en drinken daarna nog wat bij de plaatselijke kroeg. Het gezamenlijke avondeten (24 pelgrims) is lekker en heel gezellig.

Dag 20: 5 mei

Calzada – Fuenterroble
21 km 25°C, zonnig

Heerlijk geslapen tot 7 uur. Het ontbijt hoort erbij en is ook prima.

Het is tegen 8.30 uur als we gaan lopen en al met een half uurtje moet het vest uit. Onze omgeving ziet er weer heel anders uit, veel gras en weinig bomen, af en toe koeien. Volgens het boekje lijkt het op de Afrikaanse savanne! Soms moeten we een riviertje oversteken waar dan grote granieten blokken in liggen als stapstenen. Ze zijn vaak erg hoog, scheef en liggen ver uit elkaar. Met mijn korte benen heb ik er wel wat moeite mee.

Zoals elke ochtend vliegt ook vandaag de koekoek voor ons uit en na een uurtje lopen roept hij dan: koekoek, koekoek.... "hallo, loop fijn". Na 1½ uur zijn we in Valverde de Valdelacasa waar we koffie kunnen drinken en een ruime pauze houden.

Daarna gaat het over een landstraat al klimmend verder tot in het plaatsje Valdelacasa. Dan wordt de weg een stevig zandpad en blijft het nog steeds een beetje klimmen. Pas 2 km voor Fuenterroble dalen we wat en wordt het weer vlak. We komen in een grote refugio terecht waar we een kamer met drie stapelbedden krijgen. Dat is de kamer voor echtparen! Er is ook een zaal voor mannen en een voor vrouwen die niet gehuwd zijn? Het is een vestiging van paters en dat is ook te zien aan de beschilderingen en teksten op de muren etc. Wij gaan eerst in de keuken lunchen en dan lekker rusten. De douche is hier ook weer heel fijn, dat verschilt nogal eens. Op onze kamer komen nog Rolf en Irmen, een Duits echtpaar. Nu even de was doen. Nou ja, Herman doet de was, en dan is het tijd voor een kopje koffie.

Om 18.00 uur gaan we naar de kerk waar het steenkoud is. De pastoor neemt de moeite om de tekst in het Frans te vertalen en een pelgrim zet hem weer om in het Duits. Bij het uitspreken van de zegenwens moeten we allemaal op het altaar komen en vormen zo een kring, hand in hand. Het is heel bijzonder. Na de mis komen we weer allemaal naar voren en we noemen onze naam. Dan wordt de pelgrimszegening uitgesproken en krijgt ieder persoonlijk de zegen. Dan zingen we gezamenlijk het Alleluja. Deze mis gaf

een heel erg warm gevoel van binnen ondanks de steenkoude kerk!

Dag 21: 6 mei

Fuenterroble – St. Pedro de Rozados
28 km 20°C, bewolkt

Goed geslapen. Om 7 uur staan we beneden voor het ontbijt en om 7.30 uur lopen we weer buiten.

Al snel zijn we op een veldweg beland. We klimmen constant en soms best pittig. We zijn op weg naar een serie windmolens. Vlak voor we daar zijn stoppen we, doen de rugzak af en eten een banaantje. Het ligt hier vol met enorme bolders en een hele serie kleinere en het is net zo pittig als het eruit ziet.

Na ons banaantje gaan we weer verder en het blijft maar klimmen tot we op een hoogte van 1100 meter zijn. Nu gaan we net zo pittig dalen en komen uiteindelijk op een landstraat uit. Daar lopen we de volgende 2½ uur afwisselend op of naast. Daarna komen we als eerste in de refugio van St. Pedro aan. Wij zoeken een bed en gaan lekker eerst douchen nu we het rijk alleen hebben. Herman zet de geiser een tandje hoger want het water is net niet warm genoeg. Dan doen we de was en die hangen we buiten zodat hij droog

kan wapperen. We gaan naar de bar waar we moeten inschrijven en ergens anders drinken we een pilsje. Die avond eten we met 16 pelgrims en dat is heel gezellig.

Dag 22: 7 mei

St. Pedro – Salamanca
22 km 20°C, licht bewolkt

Om 7 uur ontbijten we in de bar en daarna gaan we van start. We passeren de refugio en nemen afscheid van Molly en Barbara. We lopen een uurtje met David op en daarna gaan we weer met zijn tweeën verder. We lopen al klimmend en dalend over gras- en zandpaden en het gaat lekker. Voor ons lopen twee mensen en dat blijken Irmen

en Rolf te zijn en we lopen met zijn vier-tjes verder. Het is echt leuk dat je elkaar toch steeds weer tegenkomt.

We zien het dorpje Miranda de-Azán en zijn dus nog 10 km verwijderd van Salamanca. Rolf en Irmen willen een pauze maken en wij lopen na 5 minuten weer verder, nu met David die ons weer heeft ingehaald. We klimmen naar een hoog punt waar ook een kruis staat en kunnen de stad zien liggen. Al met al is het toch nog een heel eind lopen voor we eindelijk in de stad staan.

Het eerste café dat we tegenkomen is voor ons en nog geen 2 minuten later staat Karin voor onze neus. Zij is gisteren aangekomen en zag ons lopen. Wat leuk! De aankomst hier in Salamanca geeft me echt een speciaal gevoel, blij, vol verwachting

Na de koffiepauze gaan we naar ons hostel wat een 2 sterren hotel blijkt te zijn. We zijn erg moe dus gaan we eerst even liggen. Dan een heerlijk bad en aansluitend onze lunch van brood, vlees en kaas. Dan lopen we de stad in en waarderen de telefoon op. We gaan langs de supermarkt en drinken koffie. We treffen allerlei andere pelgrims en spreken af dat we elkaar om 7 uur op de Plaza Mayor treffen. Dat gebeurt, het is heel leuk en we maken ook nog een groepsfoto. De meesten gaan morgen naar huis, sommigen blijven nog een dag voor ze verder gaan. Dus het groepje valt uit elkaar. Met 14 personen gaan we naar een restaurantje wat erg gezellig is en het eten is ook heel erg goed.

Van de stad hebben we uiteindelijk niet veel gezien, we zijn ook veel te moe om dat ook nog te doen. We hebben nu een lekkere lange nacht want we kunnen pas om 9 uur ontbijten.

Dag 23: 8 mei

Salamanca – Calzada de Valdunciel
17 km 18°C, bewolkt

Na het ontbijt gaan we meteen lopen want het is al 09.45 uur.

Het eerste uur lopen we alleen tussen huizen en winkels de stad uit en daarna weer verder op een veldweg. In het eerste dorp drinken we koffie en kopen

brood. Het landschap is hier tamelijk vlak dus loopt het gemakkelijk. Bij een buitenfitnessplaats staat een bankje en daar gaan we even zitten zodat Herman zijn broodje tortilla kan eten en ik een banaan. Voor we verder gaan hangen we bij Herman de poncho over de rugzak want het druppelt een beetje en ons brood moet natuurlijk wel droog blijven.

Nu is het nog een uur lopen volgens het boekje maar wij zijn er iets eerder. Volgens het boekje moeten we bij de bieb zijn voor de sleutel maar de bieb is opgeheven. Er is iemand zo aardig om even te bellen en de hospitalero blijkt in de refugio te zijn. Als we daar aankomen is Stefan er al en nog een andere Nederlandse vrouw die vandaag pas gestart is. Wij dekken ons bed op, gaan dan lunchen en vervolgens hebben we weer een lauwe douche... leve de boilers! Om 4 uur lopen we een rondje dorp, kijken bij een Romeinse waterbron en drinken een pilsje in het plaatselijk café. Dan nog boodschappen doen voor het diner, ontbijt en de lunch, voor totaal €10!

Als we terug zijn in de refugio blijkt die Nederlandse vrouw Yolante te heten en bij YFU te werken. YFU is een uitwisseling van jongeren uit zowat de hele wereld. Yolante is vroeger meerdere malen bij ons thuis geweest i.v.m. de buitenlandse jongeren die wij een jaar in huis hadden. Ze weet nog precies de problemen die wij met een Roemeense student hadden, hoe gek kan het lopen. Er is ook nog een Canadese jongen gearriveerd, Mike, maar die loopt 40 km of meer dus die zien we maar 1 keertje. Wij eten ons brood en drinken een wijntje. Om 8 uur komt er nog een Duitse vrouw binnen die uit Madrid naar Salamanca is gereisd en dus ook vandaag is gestart.

Dag 24: 9 mei **Calzada - El Cubo**

19 km 18°C, bewolkt met regen

We ontbijten op ons gemak en starten om 08.30 uur. Helaas is het gaan regenen dus gamasches aan en poncho om. Het eerste deel van de route gaat over

het veld en na even zien we voor ons de Duitse vrouw staan. Zij wacht duidelijk op ons, want ze is al een half uur voor ons op pad gegaan. Ze twijfelt aan de route en is heel onzeker over hoe ze moet lopen. Vandaag is het super simpel, gewoon naast de autobaan blijven lopen! We lopen een poosje samen op maar ze gaat echt veel te langzaam voor ons, dus lopen wij weer samen verder. Over vandaag is echt niet veel te vertellen, het is nat en winderig dus lastig omdat je nergens echt kunt rusten. Af en toe stoppen we even, doen

de rugzak af en eten een snack en gaan dan weer verder. Onze lunch schiet er bij in, want de laatste kilometers regent het flink.

In de Auberge worden we ontvangen met wijn en kaas. We hadden een kamer met een tweepersoonsbed besteld, maar die kamer blijkt inclusief een stapelbed te zijn ... nou ja, dat is natuurlijk niet de bedoeling! Later krijgen we een andere 2-persoons kamer en voor slechts €49 hebben we nu een eigen kamer, avondeten en ontbijt, niet gek toch? Na de rust lopen we het dorp in voor een drankje en vinden in een bar Wi-Fi zodat we naar huis kunnen mailen. Het avondeten is super goed en we liggen weer op tijd in bed.

Dag 25: 10 mei

El Cubo - Zamora

31 km 22°C, bewolkt, af en toe zon

We staan om 06.30 uur op en als ik aangekleed ben ga ik ons brood voor de lunch maken. Twee stokbroden beleg ik met boter, ham en kaas. Daarna gaat elk stokbrood in aluminiumfolie en dan past het nog net in de zijvakken van mijn rugzak. De hardere uiteinden heb ik eraf gesneden en die eten we nu op met boter en jam. Van het huis krijgen we koffie en magdalena's dus alles bij elkaar een prima ontbijt.

Het is erg nevelig, dus doen we de poncho over de rugzak en ook de gamasches gaan aan. Met al dat gedraai in de gang stoot Herman een schilderijtje van de muur wat natuurlijk kapot valt. Onze eerste 13 km gaan over heel gladde glibberige kleipaden, wat erg vermoeiend lopen is. Pas na 2 uur trekt de mist een beetje op zodat we weer kleur en de omgeving kunnen zien.

Na de 13 km is er een dorpje met een bar waar we even pauzeren. Yolante is er ook. Het tweede deel gaat weer over paden maar nu zijn er wat meer droge stukken bij, alhoewel Herman uitglijdt en op zijn broek in de modder ligt. Gelukkig geen pijn gedaan. Na 5 kwartier rusten we even in het gras en zowaar komt heel voorzichtig de zon er af en toe bij. Onze volgende stop is 5 km voor Zamora bij het pelgrimsgedenkteken waar Yolante ook weer is.

De laatste etappe lopen we gezamenlijk en die eindigt op de Plaza Mayor voor een biertje. Vanaf de rivier is het zicht op de stad prachtig, net een ansichtkaart. Omdat het zonnetje schijnt zullen de foto's wel goed gelukt zijn. Yolante gaat naar de gemeentelijke refugio. Ons hostel ligt aan de rand van de oude stad en ziet er prima uit. Ruime slaapkamer met badkamer. Om 20.00 uur eten we een menuetje op de Plaza Mayor en daarna gaan we lekker naar bed.

Morgen onze eerste rustdag!

-Anneke Lieven-
(wordt vervolgd)

Noordkaap-Gällivare / Gällivare-Östersund (5)

Nadat Peter op zaterdag 1 september uiteindelijk toch in slaap valt, droomt hij dat hij over een paar dagen weer thuis in Sint-Oedenrode in zijn eigen bed ligt. De volgende morgen beseft hij echter dat hij nog 90 km wandelen voor de boeg heeft. Op maandag 3 september is het dan zover dat hij in de loop van de middag in Gällivare op de trein kan stappen. Daarna duurt het nog tot woensdagmiddag voordat hij in Rooi uit de bus kan stappen en eindelijk weer thuis is. Volgend jaar wil hij in Gällivare, het eindpunt van dit jaar, de tocht opnieuw aanvangen. Wij lezen hoe de laatste kilometers in 2012 verlopen en hoe Peter een jaar later opnieuw op pad gaat naar Gällivare om de route voort te zetten die hem verder zal brengen tot Östersund, waar hij op 4 september hoopt aan te komen.

Zaterdag 1 september

Aijärova - Lappesuando 38 km

Ik ben weer vroeg wakker want die mannen zijn weer vroeg aan de gang. Om 06:00 uur ben ik klaarwakker van de herrie. Ik heb vandaag een baaldag want ik had gehoopt op een normaal bed, maar het was vannacht weer een tentje en ik ben bang dat dat de komende dagen weer mijn domein in de nacht wordt.

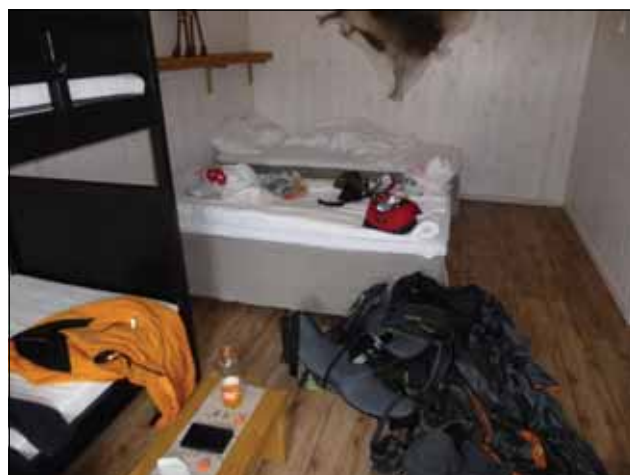
Om 08:30 uur ben ik toch weer op weg, ik moet nog 17 km tot Svappavaara waar ik hoop iets te kunnen scoren. Wat weet ik nog niet, maar ik hoop wel iets want het is een plaats van wel 500 inwoners, dus er zal wel iets zijn. De wegwerkers kijken me nog steeds verbaasd aan alsof er nooit iemand te voet over de E45 loopt en zeker niet zo vroeg op de dag, waar komt hij vandaan? De weg is soms al opnieuw geasfalteerd dus het is makkelijker lopen dan gistermiddag. Het is wederom lekker wandelweer met een beetje meer wind en soms komt het zonnetje achter de wolken vandaan. Tegen twaalfen kom ik aan in Svappavaara en ga op zoek naar iets. Ik zie een benzinstation en loop daar naar toe, maar onbemand. Er is wel een pizzeria naast de benzinepomp, ik ga naar binnen en tot mijn verbazing staat de translater van Vittangi in de zaak. Het blijkt dat ze ook een pizzeria hebben hier in Svappavaara en dat hij vooral hier is en de rest van het gezin in Vittangi in de zaak staat. Hij bakt hier geen hamburgers en ik bestel dan maar een pizza Hawaii. Ik

eet hem niet helemaal op, want ik ben geen pizzaliefhebber. Hij wil de rest in een doos doen en mij meegeven, maar ik vraag hoe ik hem mee zou moeten nemen. Hij lacht en ik vraag of ik hem nog een keer zal zien in een zaak onderweg naar Gällivare. Dat zal niet gebeuren verzekert hij me. We nemen afscheid en ik loop terug naar de E45 (E10). De weg naar het noorden naar Kiruna is de E10 en naar het zuiden is het de E45 en de E10, die gaat richting Gällivare. Het is nog ruim 40 km naar Kiruna en ik vraag me af hoe dat gaat als de burgemeester van Kiruna iemand moet gaan opzoeken in bijv. Karesuando. Daar moet hij 200 km voor rijden om die persoon uit zijn gemeente te zien of heeft hij een helikopter?

Ik draai af naar het zuiden richting Gällivare. Het is nog een kleine 75 km tot het eindpunt van dit jaar. Dat betekent dat ik maandag in Gällivare aankom. Ik probeer vandaag tot Lappesuando te lopen. Daar is weer een natuurrustplaats volgens de kaart die ik bij me heb. Het wordt steeds beter weer, de zon schijnt nu volop. Ik begin er weer zin in te krijgen, maar ik ben ook de kilometers aan het aftellen. De weg is weer normaal, licht glooiend en redelijk rustig.

Na enkele uren lopen kom ik dicht bij Lap-

peasuanto, dat wordt enkele kilometers van te voren al aangekondigd. Ik zie van verre een grote parkeerplaats waar ook enkele vrachtwagens staan. Er staan enkele bankjes waar je kunt zitten, maar de beruchte muggen zijn me niet uit het oog geraakt, of uit de neus geraakt? Ik zie als ik zit dat er een lodge staat bij de rivier die ik morgen zal oversteken. Niet geschoten is altijd mis, dus ik ga er naar toe. Ik zie 3 jonge mannen bij een huisje zitten. Ik ga ertoe en vraag of er nog plaats is in de lodge. Een van de jongens belt de eigenaar op die gewoon thuis is en vraagt aan hem of er nog een huisje vrij is voor een wandelaar. De eigenaar komt er aan, want er is er nog een vrij. Ik praat even met die gasten. Zij wonen in Lu-lea, maar ze werken 7 dagen per week in Svappavaara, daarom zitten ze nu hier voor een paar weken. Ik doe mijn verhaal en na een half uurtje komt de eigenaar, die een Zwitser is volgens die gasten, dus ik probeer in het Duits met

hem te communiceren. Maar omschakelen naar het Duits valt niet mee, ik mopper op mezelf dat ik de woorden niet kan vinden, maar de eigenaar begint te lachen en praat in het Nederlands terug. Het blijkt een Antwerpenaar te zijn die al 10 jaar in Zweden woont. Hij zegt dat er inderdaad nog 1 huisje over is en dat de rest verhuurd is aan wegwerkers die in de buurt aan het werk zijn. Het blijken de wegwerkers te zijn die ik voorbij gelopen ben vandaag en gisteren. Zij werken van 06:00 uur tot 21:30 uur, zeven dagen in de week. Wat is de wereld klein, ook hier in Zweden! Ik heb een lekkere grote ruimte voor mezelf en een ontbijtje voor morgen. De ene dag zit het mee en de andere dag zit het tegen, maar vandaag zit het heel erg mee. Lekker gedoucht en lekker gegeten en zeer lekker geslapen.

Zondag 2 september

Lappesuando -- Vuoskunvarre 28 km

Ik word wakker en heb geen zin meer, ik heb vannacht de kilometers al afgelteld. De wegwerkers zijn vanmorgen al vroeg vertrokken; het is wel zondag maar ze hebben nog maar een tijdje te gaan omdat de winter hier vroeg in kan vallen, dus ze hebben niet alle tijd. De anderen zullen ook wel weg zijn, omdat ze om 07:00 uur weer in de fabriek in Svappavaara moeten zijn. Om 08:30 uur ga ik maar naar de ontbijtzaal en in de koelkast staat mijn ontbijt. Op het dienblad met mijn kamernummer 1 staat een halve liter verse juice, melk, koekjes, zalmfilet, broodjes met verschillende vleessoorten enz. Ik kan het bijna niet op, zo veel en zo lekker. Zelfs een kaartje erbij waarop hij me succes wenst. Wat een begin van de dag en een uurtje later ga ik op weg naar Gällivare.

Het is wederom lekker weer en het is niet zo druk op de weg, misschien omdat het zondag is. Ik heb het gevoel dat ik langzamerhand in meer bewoond gebied kom. Er staan soms enkele verdwaalde huizen langs de weg en langs de meren. Ik heb er dus vandaag geen zin in, het is lekker weer maar geen

lekker wandelweer want ik heb de wind echt tegen, er is flinke zuidenwind. Het gaat vandaag niet zo lekker, maar dat hoeft ook niet want ik heb nog ongeveer 50 km te gaan vanaf Lappesuando tot Gällivare. Ik heb gewoon last van al het lekkere eten dat ik vanmorgen heb genuttigd. Ik ga nog al een keer lekker liggen om uit te rusten en om mijn schouder te ontlasten. Ik ga meestal in een zijweggetje liggen, een beetje uit het oog van het doorgaande verkeer. Eén keer komt een auto teruggedreden want ze hebben me zien liggen en weten niet of er iets aan de hand is. Ik stel hen gerust en zij rijden weer verder. Ik kom door meerdere dorpjes en zelfs een stuk door Skaulo waar ik de snelweg kan verlaten en over een fiets/wandelpad kan lopen. Er zijn zelfs een paar picknicktafels in de dorpjes waardoor ik makkelijker kan pauzeren en

rusten (honger heb ik niet vandaag). Ik kan rustig zitten omdat er veel wind is en dan zijn de muggen niet te zien en te voelen. Als ik een kleine 30 km gelopen heb (hoewel het meer vechten is tegen de wind en tegen de pijntjes) vind ik het wel genoeg voor vandaag. Ik zet mijn tent voor de laatste keer dit jaar op ter hoogte van Vuoskunvarre, een heuvel. Ik bericht het huisfront dat het eind in zicht is en het vandaag een baaldag was en het voor geen meter ging. Ik krijg een berichtje terug dat het dan morgen wel weer als een trein zal gaan. Wie weet?

Maandag 3 september

Vuoskunvarre - Gällivare 25 km

De laatste wandeldag en ik heb er vandaag weer zin in. Het zal een dag worden met veel vragen en ik hoop ook veel antwoorden. Hoe gaat het verder

als ik aankom in Gällivare. Ik heb gehoord van de jongens van Lappesuando dat de Inlandsbanan niet meer rijdt, anders had ik mooi een toeristische route kunnen pakken naar huis. Het toeristenseizoen is voorbij, dus helaas. Ik vertrek redelijk vroeg, ik ben om 08:00 uur al aan de wandel. Ik heb nog een kleine 25 km te gaan tot het eindstation, dus ik zal redelijk vroeg aankomen in de stad. Er is nog steeds veel wind, maar mijn buik zit niet zo vol als gistermorgen en ik ruik de hooiruif dus ik heb er een aardig tempo in zitten. Voor elven kom ik bij de splitsing van de E45/E10. Hier moet ik rechtsaf naar Gällivare en dan heb ik nog maar 10 km te gaan. De wind komt nu vanaf de zijkant dus daar heb ik geen last meer van; wel komt er meer verkeer, het is duidelijk dat ik bewoond gebied nader. Na een uur kom ik langs het vliegveld van Gällivare, waar maar een paar vliegtuigen per dag afgehandeld worden. Als ik net voorbij ben stopt er een auto en de chauffeur vraagt of ik mee wil rijden naar de stad, het is ver en heuvelachtig. Ik bedank hem voor het aanbod maar de laatste loodjes zijn niet zo zwaar als de eerste van deze reis.

Als ik bij de stad kom moet ik kiezen of ik de E45 blijf volgen of afdraai en de andere kant de stad binnenloop. Ik besluit de E45 te volgen maar dat is geen goede keus, nu moet ik een paar km omlopen en mopperend kom ik om 13:30 uur eindelijk aan bij het station. Ik maak een foto van het stationsgebouw van Gällivare en ik zal volgend jaar dezelfde foto maken als begin van de volgende etappe. Er zitten 2 jongeren met een rugzak bij zich op een bankje buiten het stationsgebouw. Het blijkt een Duits stelletje te zijn dat een stuk van Kungsleden gelopen heeft en terug gaat naar Duitsland. Ze gaan met de trein naar Stockholm en dan met het vliegtuig naar Frankfurt. Ik doe mijn verhaal en vertel dat ik er 670 km op heb zitten vanaf de Noordkaap, binnen 3 weken. Zij vertellen dat ze 100 km Kungsleden hebben gelopen in 8 dagen en in een tentje hebben overnacht om kosten te besparen.

Ik vraag waar ik een treinkaartje kan kopen en zij adviseren me naar binnen te gaan naar een soort reisbureau. Ik ga naar binnen en vertel de dame dat ik naar huis wil. Ik kan met de trein of met het vliegtuig, maar met het vliegtuig is het kort dag, dus erg duur. Ik kan als ik wil met de trein naar Malmö. Daar ben ik dan morgen voor 12:00 uur. Ik besluit dat te doen en ik krijg de treinkaartjes voor de hele reis met stoelnummer voor elke trein. Ik betaal en de eerste etappe gaat al om 14:30 uur, dus binnen een uur.

Maandag - woensdag: terugreis Gällivare - Sint Oedenrode

Om 14:30 uur ingestapt in de trein naar Boden. Het is enkelspoor en halverwege staan we dan ook 20 minuten stil om een tegemoetkomende trein te laten passeren. Om 17:15 uur aankomst in Boden. Daar moet ik wachten op de trein naar Stockholm. Ik ga iets eten in het stationsgebouw. Er zijn verschillende treinen die langskomen en de meeste zijn goederentreinen beladen met opleggers die met de trein naar Noorwegen gaan (veel efficiënter dan met aparte vrachtwagens).

Om 18:45 uur ingestapt in een slaaptrein naar Stockholm met 6 bedden per coupé. Goed kunnen slapen in de nacht en om 06:45 uur aangekomen in de hoofdstad. Om 07:15 uur de trein gepakt naar Malmö en daar weer om 11:30 uur aangekomen. Daar heb ik uit een automaat een kaartje gekocht voor de trein naar Kopenhagen. Ik eet voor

de laatste keer nog iets in Zweden. Daarna loop ik naar het perron voor de trein naar Kopenhagen. De trein gaat ieder uur en de reis duurt nog geen half uur. Ik ben voor enen in Denemarken. Ik ga naar de internationale treinendesk en koop ik een kaartje naar Utrecht. Helaas gaat die trein pas om 18:15 uur, dus ik moet uren wachten op het station met mijn rugzak bij me. Het is een lange zit. In de nachttrein naar Utrecht heb ik geen beddencoupé kunnen regelen en de hele reis moet ik blijven zitten. Het spoor in Denemarken en in Duitsland zit vol met spoorwissels, dus ik kom geradbraakt om 09.00 uur aan in Utrecht.

Daar moet ik eventjes wachten op de trein naar Eindhoven. Om 11:00 uur aankomst op het station in Eindhoven en daar pak ik de bus naar Sint Oedenrode. Ik bel intussen het thuisfront dat ik om 11:45 uur aankom in Rooi. Daar staat de thuistaxi op me te wachten en zit de verste etappe van mijn uitdaging er op. Volgend jaar wil ik starten vanaf Gällivare, het eindpunt van dit jaar.

EEN JAAR LATER.....

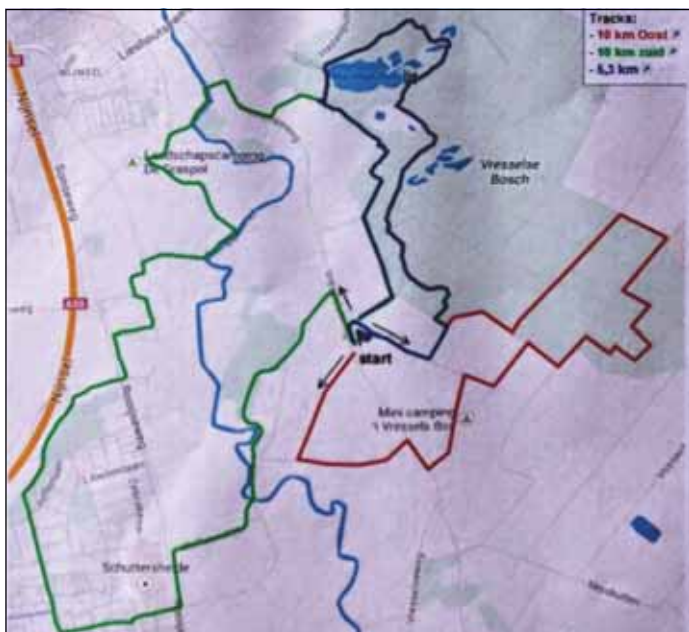
Dinsdag 13 augustus Sint Oedenrode - Lulea (Zweden)

Om 06:30 uur de trein gepakt in Best, overgestapt in Den Bosch op de intercitty naar Schiphol. Gearriveerd op Schiphol om 08:15 uur (zonder vertraging!). Ingecheckt om 08:35 uur, moest wel op het verste puntje van de luchthaven

zijn. En dan begint het wachten. Om 10:00 uur is de boarding van het vliegtuig en we vertrekken weer op tijd. Het is een rustige vlucht en we landen om 12:25 uur in Stockholm. Ik moet overstappen op een binnenlandse vlucht en dan moet je het internationale vliegveld "verlaten" en ga je naar het gedeelte waar de binnenlandse vluchten afgehandeld worden. Gelukkig hoef ik mijn bagage niet opnieuw in te checken zoals vorig jaar in Noorwegen. Mijn vlucht gaat om 14:00 uur dus ik kan wat eten op het vliegveld. In het vliegtuig zit ik naast een oudere dame die mij in het Nederlands aanspreekt omdat ik een vierdaagse-shirt aan heb en ze vermoedt dat ik uit Nederland kom. Zij woont sinds 4 jaar in Zweden en is verliefd op het land. Ze heeft een huis in Pitea, iets zuidelijk van Lulea, en is op familiebezoek geweest in Nederland. De vlucht is snel voorbij en we landen om 15:45 uur op Lulea-airport. Even wachten op mijn rugzak en mijn avontuur kan beginnen. Ik heb alleen mijn tickets geregeld en anders helemaal niets. Ik wil naar Nederland bellen dat alles goed is gegaan, maar ik heb helemaal geen bereik met mijn telefoon, wat gek is want vorig jaar had ik met dezelfde telefoon wel overal bereik. Naar buiten, en daar neem ik de flygbuss naar Lulea (die is gratis vanwege te late aankomst en omleiding in Lulea). Op het busstation vraag ik na of er nog een verbinding is naar Gällivare, maar dan zou ik pas om 21:00 uur arriveren en daar heb ik geen zin in. Ik koop een buskaartje voor de volgende morgen naar Gällivare. Ik koop wat flesjes Fanta en eet wat. Daarna loop ik naar Hotel Aveny en vraag daar of ik naar huis kan bellen omdat mijn gsm geen bereik heeft in Zweden. Ik mag met haar gsm bellen en ik bel het thuisfront met de melding dat ik voorlopig niet te bereiken ben in Zweden en dat ik wel een oplossing zal bedenken. Ik heb goed geslapen ondanks dat "probleem".

*-Peter van Beljouw-
(wordt vervolgd)*

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden

Graaf van Hornepad

Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen

Met korting voor OLAT-leden

Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website

E-mail: boetiek@olat.nl

Onderstaande QR-code verwijst rechtstreeks naar onze website www.olat.nl, een extra service van OLAT die we voortaan vaker gaan gebruiken.

SNELWANDELWEDSTRIJD

A.V. Generaal Michaëlis te Best organiseert op zaterdag 5 juli 2014, tijdens de (kermis) meerkampen voor Junioren A/B/C, senioren en veteranen, weer een snelwandelwedstrijd op de atletiekbaan van sportpark Naastenbest.

Programma:

- 1.000 meter pupillen
- 3.000 meter alle categorieën
- 5.000 meter alle categorieën

Aanvang van de wedstrijd is 13.00 uur.

Voorinschrijving is mogelijk via henk.plasman@postnl.nl of wedstrijden@avgm.nl of d.m.v. een A-formulier, in 2-voud, voor 28-06-2014 in te zenden aan Henk Plasman, Weegbree 81, 5684 JC Best. Bij voorinschrijving bedragen de kosten voor alle onderdelen €3,00.

Na-inschrijven is mogelijk tot een half uur voor de start. De kosten bedragen dan €4,00.

Inlichtingen:

Henk Plasman

tel.: 0499-390324 / 06 -10980674

email henk.plasman@postnl.nl

of via www.avgm.nl

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl

Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen

Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere bijzonderheden zie www.olat.nl

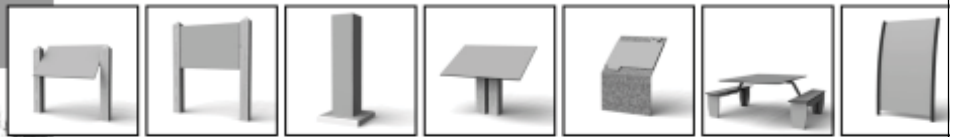
Reserveren door (deel-)betaling op giro 2608214

Info: 06 12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

GROOT-BRITANNIË
Hadrians Wall, Engeland

IERLAND
Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA
GR 221

SPANJE
Camino de Santiago (2015)
St. Jean Pied de Port - Leon -
Santiago de Compostela

FRANKRIJK
4daagse van Chantonnay

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN
3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirge

INDONESIË
IML-tocht Int. Heritage Walk en
rondreis Java en Bali

CHINA - IML
Beijing Int. Mountain Walking Festival

KOREA - JAPAN - TAIWAN
IML-walks
Int. Walking Festival Wonju - Zuid-Korea
3-daagse Higashimatsuyama - Japan
Int. Happiness 2 days Marching - Taiwan

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË
Zuidereiland - Stewart Island - Milford -
Keplertrack - Abel Tasmanpark - Noor-
dereiland - Blue Mountains - IML-
tochten Rotorua en Canberra

THAILAND
Wandelrondreis door Noord en Oost
Thailand

LITOUWEN
Wandelfestival IML-kandidaat

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806